

Çay Şairi

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.10.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Çay Şairi

Çay şairi /Bilgehan Işık

Bilgehan Işık asıl mesleği öğretmenlik olup şiir yanısıra Roman ve Hikaye yazarıdır.

Öğretmenliğin ilk yıllarında öğrencileri ile tiyatro oyunları sahneledi. İlk köşe yazılarını Balıkesir'de bir yerel gazeteye yazdı.

Çaya olan sevgisi, çay sohbetlerine duyduğu haz, çayın kendisi, duyguları, Moral motivasyonu üzerinde büyüsel ve mistik bir etkisinin oluşu, çay içerken şiir okumaktan haz duyması, çaya yüklediği anlamların şiir yazma tarzına etkisi sebebi ile Çay Şairi isim ve ünvanı kullanmaya başladı.

Çay Şairi Bilgehan Işık yayınlanmış Roman ve Hikaye kitapları ile de Türk edebiyatına katkılar yapmıştır.

24 yaşıım

Sen benim yirmi dört yaşıımsın
Benim dostum arkadaşısımsın
Şırdaşıım hayat yoldaşıımsın
İçimdeki küçük dünyasımsın
Gelmeden uyandırma olur mu
Sen benim en güzel rüyasımsın

Bilgehan Işıık

Çay Şairi

Ah Sevdam

Gece karanlık hava puslu
Rengârenk hülyalarımın sahibi sevdam
Kapanmıyor açılmış yürekte yara
Merhemi sen ol gel sevdam

Sevdam ah sevdam son durağım
Kolumsun kanadımsın alın yazımsın
Seninle ben varım sensizlik azabım
Canımdan geçer sensizliğe nasıl dayanırım.

Yüreğime sorsalar seni kıskanır anlatamam
Kalbime sorsalar saklar seni bulamam
Nere baksalar saklarım kıskanırım
Saklayamadığım tek yer alın yazım

Güzel boncuk gözlerine sevdalıyım
Yüreğindeki sevgiye muhtaç bir mecnun
Divane olmuşum gözlerine hapsoldum
Ebedi yüreğine tutsak et beni ah sevdam

Kabul et beni dünyana çıkarma
Sensizlik tüketir beni bırakma
Bu dünya gurbet dayanamam yoksa
Zindan bile iyidir içinde sen varsan

Çay Şairi

Çay Şairi

Aşk

Aşkı sıyrı tenden olur hamur
Ruhsuz ne işe yarar ki çamur
Sen yalnız iken et ve kemik
Aşk varsa yeşerir benlik
Hakikat ne ten ne sen ne ben
Hakikat aşk ile sevmen
Aşk nerde diye sorarsan
Anlaşılır gönüldeki kordan
Yanmıyorsa eğer yüreğin
Ne ten senin ne sen sensin
Kuru bir topraktan ibaretsin
Çamura ruh üflendi ten oldu
Tene aşk üflendi sen oldu

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Aşk lazım değil

Belki de aşk lazım değildir bizim için
Bir kez gözüm gözüne değse yetecek
Bir Şiir okusam sana yüreğine akarak
Kaşının orta yerindeki çizgiye bakarak

Belki de aşk lazım değildir bizim için
Saçlarının bir teline değse yansa elim
Bakışlarında bir anı seyyale girsem
Gamzene otursam kısacık bir an için
Yetecek aşk lazım değil bizim için

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Aşk ve Sır

Aşk bir yara ise aşktır yine dermanı
Gönül sultanlık ise aşktır fermanı

Aşk şarabın içenler buldular canı
Aşksız kalp neylesin artık cananı

Canan Can içinde bulur mana
Cananlar Can ile rücu eder ana

Kalbin mahzenleri aşk olukları
Canın feryadıdır aşk solukları

Bir anı seyyale ile kıl kerem
Sensiz koca bir ömrü ne edem

Sen var isen varlık bulur özünü
Aşk ateşi adın ile harlar közünü

İnsan ile bir köktendir nisyan
Sakin etme ey can kadere isyan

Bilgehan Işık

Kader bir okyanustur uçsuz bucaksız
İrade nehirlerden denizlerden farksız

Hakimi mutlaka ol bir kul
Yokluk ateşi etmesin kül

Yanmadan nasıl pişer insan
Yan ki boğulma et kemik kandan

Aşkın edildi belki milyonlar tarifi
Aşk Sır içinde gizlenmiş Aşk-ı İlahi

Sırra vakıf olmayan bilmez aşkı
Aşksız kafalar boş birer saksı

Sır perdesi aralanmadan bulunmaz
İlahi aşka yanmadan varılmaz

Dağları delen ferhat çöl mecnunları
Aşk ile açtılar sırrın nikabını

Aşktan bizar olma ey biçare kalbim
Odur hem derdin hem dermanın

Gerçek aşk nedir arana dursun
Aşk bulan sıratı berkin geçsin

Aşk insanda bir nüve sadece
Aslı ancak yüce aşkı verende

Ya ilahi kerem kıl namutenahi
İçir bu garibe de aşkı ilahi

Varamazsam da o yüce makama
Mahrum etme beni aşkının sırrına.

Aşk der aşk diye inler durur Bilgehan
Alma canımı aşkın sırrına varmadan

Çay Şairi

Aşkın sırrına ermek

Uyusam ve bir daha uyanmasam
Ne sensizliğe ne dertlerin cümlesine
Sonra aniden bir daha uyansam
Senle cennette yada İrem gözlerine

İkisi de hedefim ikisi de cennetim
Ne sensiz olurum ne sensiz giderim
Cennet yaşamak değilse nasibim
Cennet gözlerinde müebbet hapisim

Her yer zındandır yokluğun
Her yer cennettir varlığın
Ben ki Varlığına muhtacım
Bırakma beni bırakma sultanım

Sürüne ayaklarım dermansız
Buğulu gözlerim fersiz ışıksız
Tutunmak ne zor meğer sensiz
Elim kolum bağlı bir çaresiz

Geliversen dermanım olsan
Tutuversen elimden kaldırsan
Gözlerime bakıp bakıp şıldasan
Bir bebek gibi ruhuna sarsan

Yatır beni beşiğinde kalbinin
Ninni gelir bana billur nefesin
Aman kimsecikler aman bilmesin
Aşkın sırrına ruhlarımız erişsin

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Ayşem

Gök kubbemi aydınlatan
Sen zifiri karanlıklarına ışıksın
Gecelerime hayat veren
Aysın
Seher vakti bülbüllerin şakıdığı
Tan yerinin kızıla boyandığı
Her sabah gök yüzüme doğduğun
İçimin dehlizlerini ısıtan
Güneşsin
Sen geceleri Aysın
Gündüzleri Güneşim
Sen ayım şemsim
Sen Ayşemsin
Ayşem

Şahitsin her gece kalp atışlarıma
Nasıl hızlı hızlı atar durmadan
Sana her bakışımda
Seni göremediğim zamanlarda
Nasıl hüznüm karışır gecenin ağır havasına
Uykum firar eder yas tutar kalbim
Sen ayımsın şemsim
Ayşemsin
Ayşem

Ayandır sana gündüz hallerim
Sanadır tüm hasretim özlemlerim
Senin için yazdığım tüm şiirlerim
Okuduğum mısralarda feryadımı dinlersin
Sana nasıl vurgunum aşığım bilmez misin
Bilmen lazım sen ayımsın şemsim
Sen Ayşemsin
Ayşem

Cahildim bilge, hamdım han kıldın
Bilgehanıma aşk otağın kurdun
Kaç yıllık geçmişime sünger
Gelecek ömrüme mührün vurdun
Gönlüme bahar getirdin huzur ektin
Sevdiğim ayım şemsim
Sen Ayşemsin
Ayşem

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Baş tacım

Şairler benzetmeler yapar bazen
Bir ceylan oluverir gözler birden
Dudaklar kan kırmızısı kiraz
Yanaklar elmaya çeker biraz
Elbet bir kuş değilsin ben de dal
Ama yine de hep bende kal
Gönlüme konduğun günden beri
Kırıldı dallar yarıldı yollar
Asırlık sevdamızda yıllar
Gitme sakın terk etme o yeri
Kadeh kadeh içsem de kederi
Günah mıdır ki aşk sarhoşu olmak
Sevda ateşinde bir ömür yanmak
Yandıkça yanayım ateşinde yanarım
Aşkından küle döndükçe bahtiyarım
Gönlümün eşsiz sultanı baş tacım

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Bazen

Emeğin ucuz ekmeğin pahalı olduğu bir dünyada yaşıyoruz
Bazen sızlanışımız bundan

Sevmenin zor aşkın kor olduğu bir zamanda yaşıyoruz
Bazen kaçışımız bundan

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Bazen susmak acıtır

Susmak bazen öfkedir bazen sevmek
Bazen gitmektir bazen beklemek
En çok içimi acıtan nedir bilir misin
Hangi anlamda sustun bilememek

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Begonya

Beni rahat bırak begonya bozuk biraz kafam
Meraba bile desem incitiyorum bu aralar
Beni kendime bırak ne olur bu kendimle kavgam
Nasılsın desen bana kırılıyorum bu aralar
Uzun süreceğ biliyorum toparlanmam
Hasılı beni bana bırak uzun bir zaman

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Beladır Aşkın

Sevgilim hatırlar mısın
Her şey bir gülümseme ile başlamıştı.
Sonra sen bana ben sana yazmıştım
Nerden bilirdik ki bu yolun girdabını
İkimizin gönlünde yükseldi aşk sancağı
Kader çizdik sandık olduk kaderin oyuncağı
Savurdu felek bizi vurdu ağırdan sille
Sana çekip gitmek düşmüş bana çile
Ne ben vazgeçtim senden
Ne de sen gidebildin benden.
Yine ayrılamadı kalbim kalbinden
Ben hakikati söyleyip acıyı beraber yudumlarken
Sen o gün bela okudun bana en derinden
Bana bela okudun hakikati öğrenirken
Okuduğun bela senin aşkındı be gülüm
Aşkını geri almaya çalışmak bana ölüm
Seni sevmeden yaşamak ikimize zülüm
Kulaklarımda hala sesin ey bülbülüm
Solmadı aşkın gönlümde be gülüm
Ben o kadar inandım ki ikimize
Kimseyi koyamadım yerimize
Bu adam prangalarından kurtulup gelmek istedi
Kelepçe takıldı prangalar yetmezmiş gibi
O gün anladım ki biz birbirimiz içiniz
Öyle olmasa bu kadar engel çıkarmıydı
Aşkla bakan bu gözler sürgün edilir miydi.
Sana gülüm derken dikenlerin kalbimi acıttığı
Ay parçam derken karanlığa gömüldüğümüz
sevdamızın arasına giren ayrılığın
bizi tutup karanlığa mahkum ettiğini
Hepsini görmezmişin gülüm bu bir bela
Senin bana okuduğun belanın ta kendisi
Başıma ne geldiyse seni üzdüğüm için
Bela okuyup aşkına mahkum ettiğin için.
Belaya çare yoktur, ne dua, ne ölüm
Belanın çaresi senin gözlerin be gülüm
O gülen gözlerle bak şu gözlere
Bela kalksın vuslat gelsin bize
Beladır aşkın sürgün yedim
Yıllar geçti hala dönmedim
Sanmakı umudu kaybettim
Umudu tazeledim de geldim
Bir gün sürgünden döneceğim
Ve ellerini tutup gölzerine diyeceğim
Gülüm işte ben,
Sürgünden sürgüne geldim
Sürgünden sürgününe geldim.

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Belki...

Sevmek güzel duygu azizim
Sevince güzelleşiyor yüreğim

Sevdim seni eşsiz bir duygu ile
Kıskandı bizi çiçekler kuşlar bile

Bülbülün sesi soluğu kesildi
Gül boynunu büktü ezildi

Hasılı sevmek güzel duygu azizim
Ben sevmeyi bilir kavuşmayı bilmezim

Kavuşsak belki sevmeyeceğiz
Böyle uzaktan belki ölmeyeceğiz

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Ben sağcı Sen Solcu

İkimiz aynı yolun yolcusu
Ben sağcısı sen solcusu
Fikir mi önemli yoksa sevmek mi
Buluşunca bakışsak yetmez mi
Birbirine hasret gidersin gözlerimiz
Ayrılınca kınından çıksa sözlerimiz
Ne sen gel yoluma ne ben yoluna
Ayrılınca herkes gitsin kendi yoluna

Bilgehan Işıık

Çay Şairi

Bende Adın

Yüreğimin ıssız çöllerinde esen bir rüzgar uğultusu gibidir bende adın
Yalnızken bile söylemekten,söyleyip incitmekten korkuyorum
Her harfinde ayrı bir titreme alır beni baştan ayağa
Her hecesinde ne hoş ezgiler fısıldar kulağıma
Ayazı vurur derinden derinden isminin ilk hecesi
Ortasında okşar ruhumu serin bir ilk bahar akşamı gibi
Ardından yapraklar döken son bahar ağaçlarını andırır gibi
En son nur olur yaz güneşi gibi ısıtır buz gibi yüreğimi
Gözbebeklerinde yıldızları saymadan söylemek istemiyorum o mücella adını
Söylersem korkarım incinir her harfi her hecesi
Hasretle beklediğim fikrimin nadide çiçeği
Bir ömür beklerim seni desem ne kadar az ne kadar büyük çaresizlik
Varlığına ömür biçemediğimin vuslatına ömür biçmek edepsizlik
Dileğim odur ki hiç çıkma aklımdan kayma yüreğimden
Emanetsin isminle sevdanla bana yüceler yücesinden
Şükrederim daim seni bana veren lütfü kereminden

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Benim Adım

Benim adım yalnızlık soyadım hüzn
Unutma sakın unutma beni ikigözüm

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Benim olsaydı

Benim olsaydı o gözler ne şiirler yazardım
O eller ki ellerimi tutsaydı bir ömür bırakmazdım
Gidelim desen bir an bile durmazdım
Nereye gidiyoruz diye dahi sormazdım
Çünkü aşk koşulsuz sevmektir
Seven kalbin yörüngesine girmektir
Pusulası aşk olanın yörüngesi sevmek
Seven iki kalbin varacağı yer cennet

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Bilmesem gel derdim

Bilmesem seninle ben; gece ve gündüz kadar ayırız bu vefasız acımasız diyarı dünya gurbetinde
Mümkün değil ki ölüp geçmişin hesabını verip acılarımızı gömüp bu dünyaya tekrar gelebilmek
Bu sefer geç kalmadan birbirimize hızlı ve kesin, ihtimale yer vermeden gönül sarayımızı inşa etmek
Ne yaparsak yapalım imkanı yok bu devranda bir araya gelmemiz ve bakabilmek gülen gözlerine
Dudaklarından kirpiklerine kadar halbuki ezberledim yüzündeki gülleri gelincikleri tek tek
Gel derdim bir kez olsun içimdeki susuşlarımı yansıtabileyim ay gibi parlayan yüzüne gülümseyerek
Sonra göm beni istediğin yere, istersen soğuk sulara istersen toprak at üstüme istersen göm beni gülüşüne

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Bir Şairin Fakirhanesi

Gelip misafir olayım gözlerine
Nerde olduğumu soran olursa
Bir şairin fakirhanesinde
Sevdaya demlenmiş çay içiyorum

Çay Şairi

Bu Kadar

Senin için:
Yaşamaya çalışacak
Unutmaya çalışacak
Yaşarsa unutmayacak
Unutursa yaşamayacak
Bu kader!
Bu kadar!

Çay Şairi

Çay Şairi

Bütün meselem

Ne gecedir seni bana düşündüren
Ne benim seni düşünmek için geceyi bekleyen
Ne sensiz gecem olur ne gecesiz bir beklenen
Sen gecemsin mahrem budur bütün meselem

Özdemir Asaf'a rahmetle küçük bir nazire

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Canol

Haydi kalk sabah oldu bak yine
Vuralım Sazın bam teline
Dokunalım sevdalı yüreklere
Varalım aşkın tam dibine

..

..

Sussuz toprağıma gel can ol
Ruhsuz bedenime gel can ol
Yaralı yüreğıme gel can ol
Aşksız yurduma gel can ol

Bilgehan Işık

Çay Şairi

aba İster

Bir yola girilir de
Yürümek adım ister
Bir şehre girilir de
Sevmek yürek ister
Bir yüreğe girilir de
Tutunmak çaba ister

Bilgehan Işık

ay Şairi

Çığlık

Bir çığlıksın sen bir sessiz çığlık
Ah hasta çiçeğim nasıl dağıldık
Şimdi seninle yürek yüreğe
Bakıştırdık nemli gülen gözlerle
Affetmek kaybetmekten daha kolaydı
Ah şu zarif yüreğindeki öfke olmasaydı

..

..

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Çingene Kızı

Eşsiz güzelliğini yükleyip yüreğime kayboldun
Okunmamış şiirlerimin mısralarında aşk var sana dokuduğum
Yapay, sıradan sevdalara bezemez bizimkisi
Ah karanlık odama sızan yakamoz ışığı,
Yüreğimin serseri yanı, çingene kızı
Bilmiyorum daha nerde yaşadığını
Adın ne kaç yaşındasın
Yüreğime kazısam baştan aşağı
Kaybolursam bir gün, beni sen bul
Ve bakacağın tek yer akıl hastaları nerde tutulur
Kalbime indiğin günden beri akılım firari
Masallarda mecnun diye geçer sokaklarda deli
Yok gitti işte sağ duyu sağlam benlik
Sen kalbime indiğin günden beri
Tatlı mı tatlı hunisiz serseri
Yüreğimin serseri yanı çingene kızı

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Değişken varlık insan

Dün seni çok merak etmişim
Bugün hiç umursamadım
Yarın ne olur kestiremiyorum
Ne değişken bir varlık insan
Neden kararında kalmaz
Hiç mi hiç anlayamıyorum

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Delicesine

Gördüğüm cennet değilse cennetten bir yüz
Paun vermek ne haddime yüz üzerinden yüz
Seninle güzellikte hiç kimse yarışamaz zira
Şansı yok kimsenin bu eşsiz güzellik karşısında
Her insan biraz abartır biliyorum iç dünyasında
Abartı sayma, afalladım bu güzellik karşısında
Bir dilek hakkım olsa eğer bu hayatta
Belki bir gün bir tren istasyonunda
Bir otobanın yol kenarı lokantasında
Yada bize ait bir şiirde bir romanda
Karşılaştık kısa bir an da olsa
Çay içelim bir iki üç öylesine
Demleneyim bakıp gözlerine
Sen şımar istediğin kadar
Ben sana bakıp güleyim sadece
Bilirsin işte öylesine delicesine...

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Demli bir ay

Bir ay daha alabilir miyim
Demli olsun usta dertlerim gibi
Yeni nişanlanan Ayşe bacının bohçası
Rahmetli fotoğrafçı Ali abinin perdesi
Kalbimin içinde dolanan kan gibi
Gönlümü saran ölümsüz aşk gibi

Köpüklerini aliver bir zahmet
Ve üstüne çıkan buruşuk demleri
Eskiden beri sevmem buruşukları
Buruşturulmuş fırlatılmış bir mektubu
Bir kenara atılmış buruşuk bir gazeteyi
Duvara asılmamış kırışık havlu
Aniden gitmem lazım gelirken
Ütüsüz sofra bezi gömleğim

Altına tabak koymadan getir usta
Kendini gösterebilsin demi
Kırmızı tabaklarda gelince
Bir de bardak olursa uzun ince
Tavşan kanı sanırsın ama değil
Sevgisini saklayan yüreksizler gibi
Sevdiğini döven adam kılıklılar gibi
Zalimler münafıklar fasıklar gibi
Hiç sevmem kamufle edilmişleri
Aldatır insanı elde edene kadar
Elde edince gerçek yüzleri ortaya çıkar
Taki ona kazılana kadar iki metre mezar

Kaşık hep içinde olsun daima usta
çeker kullansam kullanmasam da
Birbirini tamamlıyor çay bardak kaşık
Taze kumrular sanki birbirine aşık
İstersem çıkarır koyarım bir kenara
Buna ben karar vermeliyim ben usta
Hangi gömleğim eskidi artık atayım
Hangi dostu tanıdım artık ne yapayım
Hangi insan iki yüzlü hangisi değil
Gördükten sonra yüzüne söyle ayıp değil
Doldur usta doldur demli bir ay
İçim ısınsın yüreğimde koşsun deli tay

Bilgehan Işık

ay şairi

Deneme / Zaman

Zaman...

Ruhun, kalbin, aklın izdivacı olduğunda şüphenin yerinde yeller eser ve insan tam bir isabet ile mutluluk ile yüzleşir. Bu üçünden biri yok ise bu ittifakta şüphe ortaya çıkar ve az çok olmasına bakılmaksızın o konuda mutmain olunmaz.

Yıl 2009 Eylül sonu yada Ekim başı bir gonca gül ile gözgöze geldiğimde o an şüpheden eser yoktu ve bu şüphesiz durum o gün bugündür devam ediyor. Yani kalbim ruhum ve aklım aynı anda ittifak ederek aşkın varlığını kabul ederek boyun eğdiler.

Peki neden olmadı, neden bir vuslat gerçekleşmedi soruları hep meşkul etti bu garibanı bu sevda yolunda. Cevabı birden çok olma ihtimalini bir kenara koyup tek bir sebebin varlığı ile yıllardır örseledim ruhumu kalbimi ve aklımı.

Zaman!

Evet bu olgu denklemin kilidi ve sorunum ana kaynağında hala taptaze duruyor.

Zaman!

Eksik yada fazla adına ne dersen de zamanı yakalayamamaktı asıl mesele. Bir kaç yıl önce mesela olabilirdi o gül, o gülüş ile karşılaşmak. En azından bir kaç ay öncesi olsaydı zaman da bize katılırdı ki bir başka yaşamın içinde sürer giderdi bu hayat yolculuğumuz.

İnsan zamana tabidir, zaman insana değil. Zamanı kaçıran hiç mi yaklaşılamaz yada yakalayamaz sorularına cevap aradım yıllarca. Bu mümkün ve sabır gerektiren çile dolu bir süreç demektir.

Zamanı gelince bin türlü farklı rakamdan oluşan bir şifrenin o an doğru olma olasılığının olasılık olmaktan çıkıp reaksiyon vermesidir zamanı yakalamak.

Bu kadar zaman geçti ve hala yakalamaktan bahsetmemin anlamsızlığı belki zihnimizde ve kalbimizde dolanıyor olabilir ama asla olay bu kadar ne çok basit ne de çok vahim.

Bana ve sevdama güvenirsen bir gün elin ellerimde binlerce yıldız bana bakan gözlerinde ve kalbimizin atar damarlarından mutluluk iksirinin dolaştığı o anı yakalayıp yaşayacağımıza sana olan sevgim aşkım inancım kadar eminim.

Gonca gülün gülü bir diyara yolcu olmadan önce çok isterdim bu zamanı yakalamayı ve ellerinden tutarak gonca gülünü uğurlamayı. Onun eksik olan parçası olarak onu yeni yuvasına, otağına uğurlamayı, kalbini çalan adama berber emanet edip her daim koruyup kollamayı ne çok arzu ettiğimi bilmeni isterim.

Kalp ruh aklımın izdivacına sebep olan kadın; zamanı yakaladığımızda kalbim kalbinin üstünde kanımı hızla pompalarken ellerim ellerinde cennet bucaklarını dolaşılıyor olacak.

Gel artık ne olursun zaman gelmeden de zamana inat yaşamak mümkün. Ruhumun sana ihtiyacı olduğu kadar ruhunu kalbini beslemek de naçizane benim görevim. Gelmem dersin de ben zamanın peşinde onu yakalayana kadar seninle yaşayıp seninle uyuyup seninle uyanmaya devam edeceğim. Sevgi ile...

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Divane

Yürüdüğüm tüm sokaklar caddeler senden izler taşıyor
Her kaldırım taşında sanki adın yazılmış
Yanından geçtiğim her ağacın gölgesi gölgen oluyor bir anda
Sokak lambaları desen yüzüme gülümsüyor her bakışımamızda
Tıpkı alev gibi parlayan gözlerin gibi gözlerime doluyor
Karşıdan karşıya geçerken bir karartı belirliyor apansız
Sen olup bana doğru el sallıyor
Vardığımda bir kaç direğin ölü gibi yatan gölgeleri oluyor
Dar sokaktan ilerlerken düşünceli
Ayak sesin oluyor gecenin ayak sesleri
Bilmesem hani arkama dönüp bakacağım inanki
Dönüp baktığımda gözlerime toslayacak gözlerin sanki
Köşebaşındaki fırına yaklaştıkça
İçime kokun doluyor renksiz
Saçlarını andıran buğday başkalarından koparak
Otobüs bekleyen bir kaç silüet var gecenin son seferi
Onlarda heyecanlı tıpkı benim gibi
Ben seni ararken cadde sokak ev bark
Onlar otobüs bekler caddenin sonuna bakarak
Yorgunuz belli otobüs gelse onlar oturup sızacaklar
Seni bulsa gözlerim sarılıp hüngür hüngür ağlayacaklar
Ve bu gece son gördüğüm insanlar binip gitti
Ruhum eriyip aktı ayaklarım altından
Bedenim cadde ortasına yığılmaya pek hevesli
Adım atacak mecalim kalmadı biliyorum
Ayaklarımı hissetmememden bunu anlıyorum
İşte şimdi oracıkta bir boş çuval gibi betona yığılıyorum
Üzerime gazete örteken birileri sabahın erken saatleri
Gözlerim kapanmış dünyaya, ruhum divane seni arıyorum

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Düşlerimde gördüm seni

Düşlerimde gördüm seni
Bir dağ başında çiçektin
El değmemiş koklanmamış
Bir otobüs durağında gördüm seni
Eli yüreğinde ürkek ve yalnız
Bir sinema salonundaydın
En arkada mutsuz ağlamaklı
Deniz kenarında buldum seni
Bakışların donuk manasız
Hicranla sineni döverken
Denize düşüyordu elindeki taşlar
Dudağına akıyordu gözündeki yaşlar

Seni düşlerimde gördüm
Evinde kahve pişiriyordun bir gün
Fala inanmasan da bakıyordun
Göremedim ne hissettin gördün
Aman der gibi bakışlarını döndün
Fincana mı kızdın beklediğine mi
Bu kadar yıl beklediğine değdi mi
Bilemedim çözemedim halini
Tıpkı elindeki kader çizgileri gibi
Çok anlamlıydı belki de hepsi
En anlamlısı yüzük parmağındı sanki
Hala boştu parmağında yüzük yoktu
Bu hayatının içindeki boşluktu
Hem de en önemli boşluk
Elini tutamadığın yokluk

Nefesini kesen etrafındaki çokluk
Kuru kalabalıktan ibaretti
Gönlün bir sıcak bakışa hasretti
Sıcak dokunaklı sevgi dolu
Aramalıydı insan o olmayınca yokluğu
Yoktu işte her giden gitmişti
Kalbin kimseyi geri beklememişti
Seni gördüm düşümde işte böyle
Sonra tuttum elini yürüdük el ele
Saçlarına rüzgar vuruyordu
Gelip yüzüme yüzüme değiyordu
Sanki şöyle der gibiydi
Çok beklettin beni serseri
Gelmen ne kadar uzun sürdü
Daha erken çaresi yok muydu

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Efendim...

Efendim;

Seni anlatmaya cüret ettim ne olur affeyle.

Seni ne kadar anlatabilirim ki kırık dökük kelimelerle

Seni anlatacak kelimeleri nasıl dolayabildim bu haram tatmış dilime

Ama biliyorum ki sen ümmetini pek seversin

O yüzden tüm kusurlarımızı görmezden gelir affedersin

Madem affın var ve şefaatt senden bekleriz

Müsaade ver seni anayım izin ver Efendim.

İlk sana âşık olduğum anımı hatırlarım âşık olmuştum ismine

Ancak bu kadar güzel isim yakıştırdı senin gibi peygambere

Daha kâinat yokken ismin yazılmış arş ve kürsüden önce

Ne kalem varmış nede babamız Adem

Ama sen yaratılmışsın en güzel hediye

Sonra senin doğumunu babamdan dinledim hep

Sahi sen doğduğun vakit olanları göremedim

Ama kitaplar mucizeleri hep anlatır bir itina ile

Göller kurban olsun kuruyan göl Save

Saraylar kime yapılmış o güne kadar kime

Efendimiz yokken; Kisralar yıkılsın tabî ki birdenbire

Gelişinle bir güneş gibi aydınlanmış yeryüzü

Görünmüş hem doğu hem batının bir ucu

Daha birçok mucize sana saygıya durmuş

Çünkü sen âlemlere rahmetsin Efendim

Ama şimdi, şimdi hep özlemimdesin

İnan hep varsın yokluğun sadece bedeninin

Kâinat senden öğrendi manayı

Ümmetin senden sonra öğrendi selamı salayı
Sensiz nasıl kapatırım gönüldeki yarayı
Canımın cananı kurbanım sana hem de binlerce
Senin hayalinle büyüdük senelerce
Sen varsan bu insanlığa en büyük hediye
Sen varken emindi kuzu kurda fare kediye
Ama nerdesin şimdi ne olur gelsen görünsen bizlere
Sensiz küskün kalemler tüm mısralara dizelere
Kıyamette rabbim seni bağışlasın bizlere
Bağışlasın ki duanla merhamet etsin biz yüzsüzlere
Cennet mekânın olur bize de yer ver ne olur
Senden şefaât beklemek çok mu olur
Ümmetin sana hasret seni bekler güllerim efendisi
Ne olur görün bizlere de sevindir bizleri.
Çay Şairi

Elveda

Bambaşka duygular içindeydim
Söyleyecek söz bulamıyordum
Aldırma şimdi bu perişan halime,
Seni çok iyi anlıyorum
Tut ki görmedim seni
Tanımadım bilmedim seni,
Fikrimin ilki de sonu da sendin,
Anlamamı beklerdim

Aslında sakınım amma,
Şimdi içimde bir tufan kopuyor
Bana yaramıyor aşk,
İzdirabın beni bekliyor
Şu viran gönlümde, sen gül ben bülbül,
Gönlümün dilini anlar sanıyordum
Gönlümde atlar tozu dumana kattı
Ayrılık zamanı gelip çattı
Diyeceksin hiç başlamamıştı
Zamana hapsolanlar öyle düşünür
Ben de zaman ne gün ne ay ne yıl
Ne de onlarca yıllık asır

Ben bir anı seyyaleye bakarım
Bir anı seyyalede bin yıl yaşarım
Bir anda girdin bir anda çıktın
Sonsuz bende kaldı hatrın
Bu kadar kısa mıydı diyorsun
Ben aşk buldum sen anlamıyorsun
Kısıtlı zamana sığmaz biriyim
Bir bedene hapsolmaz kalbim
Gördün işte sevdim
Eminim sana da hissettirdim
Yetti bu kadar çünkü farklıyız
Sen zamana hapsolmuş
Ben aşka aşık
Senin nazarında biten
Bende yeni başlar
Bir serap gördüm belki hülya
Olsun değil mi ki fani dünya
İyiki varsın İyiki geldin
Şimdi de diyorum iyiki gittin
Uçsuz bucaksız bir okyanusum
Benle olmaz kaybolursun
Benim gözlerinde kaybolduğum gibi
Senin için senden geçtiğim gibi
Kayboldum ben o gözlerde
Kifayetsiz kaldım sözlerde
Elveda diyorum elveda canım
Elveda hep acıyacak sol yanımda
Elveda...

Çay Şairi

En Güzel Hayalim

Bu gece aklımda sen varsın.
Hayalimin en yüksek damından düştün
ve içimi bir kor gibi yaktın
Bu gece sana ayırdım zamanımı
Bir de tek kişilik yorgan ve yastığımı
Bu gece sadece sen varsın
Küçük şirin;
penceresi kırık odamın,
en başkşesinde.
Yani baş başa geçireceğiz bu geceyi.
Belki gleceğiz
belki yeri geldiğinde üzülüp ağlayacağız
Kim bilir bekli de
sabaha kadar dans ederiz
Ama dansı da ben pek beceremem ki
Olsun ne olursa olsun
Keşke seninle birazda olsa
dne dne sabahlasaydık
El ele kol kola küçük odamızda
Bu gece aklıma sen düştün.
Yüreğimin en kızgın tarafından aldın beni
soğuk düşlerin arasına.
Ah krolacası Selvi Boylumun alyazmalısı
Ne olduysa hayalinden geçirdi hayal perisini
O an sen de hayal penceremden içeri giriverdin.
Ne kadar kapamaya çalışsam da penceremi

kırık camlı odam gibi hayallerimde kırıktır benim
Çaresizim...

Biliyorum ilk ve son gecemiz
Lakin tertemiz olan yürek sayfama
kirli bir elin değmesini istemem.
İnsan kirlenmek ister mi?.
Ayrılırken bir boynuma sarılışın vardı ki
ah unutamam o sıcacık kollarını.
Ve boynuma üfürdüğün sıcak nefesini.
Neden oldu bilmiyorum ama ikimizde ağlamıştık.
Ayrılık ne de zormuş be gülüm
Hani filmlerde olur ya
eller bir türlü kopamaz.
Avuçlar sımsıkıdır
ve en son parmak uçları bir biriyle vedalaşırda
tam kopma anında...
uzun uzadıya bakışmış
bir bulutun aramıza girmesiyle
bir anda kayboluvermiştin.
Çünkü sen hayal ben gerçektim.
En güzel hayalim...
Bilgehan Işık
Çay Şairi

Evim

Dallarım gider uzanırdı
Ulu dağdan ağırlı dağı eteklerine
Ta gider dayanır palamut kalesine
Çayır ovaya, didim sahillerine
Rüzgarda savrulan yapraktım Erzurum pasinlerde
Deniz havasına alışkın köklerim
Uzanır Aydın Kuşadası İzmir Çeşme
Bir fırtına esti dışımda içimde
Savruldum dağıldım kıta kıta ülke ülke
Şahittir Meriç şahittir Atina Selanik
Dedim hayallerimde ki gibi tam benlik
Buldum kendimi içinde bir bilinmezlik
Kapana kısıldım bir tarafım Amsterdam
Bir tarafım Prag Dresden Posthdam
İtalya kıyılarından Paris sokaklarına
Uzandım bir yanımlı Zurich öteki Lüblıyana
Ama içimde devasa bir boşluk dönsem ne yana
Gözlerim kuzey buz denizine takılmış
Ruhum uçurtma uçurur Amerika Kanada
Ötesi var mı ki bilmiyorum bu arada
Savrulan bu yaprak artık bir menzilde kalmalı
Toprağı karışıp filizlenip tekrar kök salmalı
Nicedir esen rüzgar fırtına değildir sebepsiz
Savrulmadım biliyorum ordan oraya sebepsiz
Şimdi düşünüyorum neresi son menzirim
Nerde ana kucağımlı gökyüzümlü barkımlı evim

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Ey Can

Ne gönöl ister ne vicdan
Her şey ortada ayan beyan.
Mahzun ağlıyor ruhu revan
Yar sana vurgunum ey CAN!

Huzur arayıp dursa da insan
Bu dünyada yok aradığın derman
Ötelerden gelmiş okunur ferman
Yar yarama merhemsin ey CAN!

Durduğumuz yol nedir sırat mı?
Hatalı kim ustamıdır çirak mı?
Ölüme çare arayıp durak mı?
Yar çare yok çare sensin ey CAN!

Ne biriken maldan ne evlad-ı iyaldan
Ne seradan ne süreyyadan
Bir çöp götüremezsın bu dünyadan
Yar sen yaren sen ey CAN!

Çamlı Tepenin yeşil büyüsü,
Bize ne yası gerek ne cümbüşü
Bu dünyanın ne dirisi ne ölüsü,
Yar sensin yaradan sen ey CAN!

Çay Şairi

Çay Şairi

Eyfel kulesi kadar yalnız

Gece gündüz parlayan bir seher yıldızısın Paris semalarında
Eyfel kulesi kadar yalnız, bir o kadar eşsizsin farkında olmasan da
Heraklitos'tan etkilenen Montaigne seni görmemiş sanırım
Görseydi şayet, en eşsiz büyük eseri sen olacaktın
Pablo Picasso neden Fransada yaşamayı seçti şimdi anlıyorum
En güzel tablosuna çizecek o güzelin peşindeydi sanıyorum
Denk gelmediniz aynı döneme, bu yüzden eksik kaldı en büyük eseri
Senin gölgende çizdi Picasso Guernica'yı o en büyük şaheseri
Doğum günün kutlu olsun Eyfel kulesi kadar yalnız bir o kadar eşsiz
Sen olmasan Paris karanlıkta kalır ışıksız yıldızsız güneşsiz...

Çay Şairi

Gamzeli

Gözlerindi iki kıtayı birbirine bağlayan
Alnında parlayan güneşti evreni ısıtan
Mariana çukuru gamzelerindi çeken
Zindanlara kapatıp yıllarca hapseden
Ellerimi çöz artık dokunmak istiyorum
Lal kesilsin kainat zaman mekan
İçinde o gamzelerin bir ömür yaşasam

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Gecemde Dolaş

Bir gün gelecek deli gibi koşacaksın bana
Bir kucak dolusu özlemle sarılırım sana
Gözlerindeki hüznü siler alırım
Geri kalan ömrümüz için sana
Kocaman bir mutluluk veririm
Şüpheni olmasın sevgimden yana
O zarif kalbini arada sadece yokla
Benim de sana ihtiyacım var Zarifem
Gözlerine bakıp narin ellerini öpsem
Ruhum seninle sarmaş dolaş
Bir gece ansızın gel gecemde dolaş
Görürsün nasıl seninle yaşıyorum
Nasıl ruhunu ruhuma sarıp uyuyorum
Senin varlığın güç sevgin şifadır bana
Şifalı gözlerinden şimdilik uzak kalsamda
Çayımı içerken kahve mi yudumalarken
Nasıl seninle gülümsüyorum bir görebilsen

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Geç kalma

Eve geç kalın
İşe geç kalın
Ukuya geç kalın
Yemeğe geç kalın
Yatıya kalın
Dışarıda kalın
Parasız kalın
Dağınık kalın
Yorgun kalın

...

...

Ama asla ve asla
Sevdanıza geç kalmayın!

Telifisi mümkün bir çok şeyin
Gelirse ölümün telifisi olmaz
Geç kalınmış sevdanın yeri dolmaz!

Dünya yuvarlaktır gide gide aynı yere
Sevda öyle değil kaçtıysa bir kere!

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Gerçek Sevgi

Kalbim varlığını aydınlandı yeni doğan sabah güneşi gibi
Yokluğuna bir benzetme buldurma bana sakın gitme
İkliminle ısıttın yüreğimi yeşerecek içimdeki umut tohumları
Sonbaharda bahar olmaz diyenlere inat görmek istiyorum yüzündeki baharı
Sen gülümse sen ısıt varlığını buz kesmiş yüreğimi
İnan elele kırlarda koşup şarkılar söyleyeceğiz
Tıpkı şiirlerde romanlarda olduğu gibi
Gerçek aşkı aradığımız, ölüme terk edilmiş hayallerimizdeki gibi
Bana eşlik eden gökkuşağı binbir renkli mis kokulu çiçek olsan diyorum
Ve sen de ölmeden tat ölümsüzlüğü yaşa bu dünyada cenneti
Gökyüzüne baktığımda göster bana görmeyi arzuladığım gerçek sevgiyi

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Gölgeler

Bir uçurumun kenarındayım
Nereye baksam devasa gölgeler
Ne zaman düşerim diye
Paniklemekteyim
Gölgeler bırakmıyor
Peşimde hep gölgeler.

Kovalanıyorum hep kaçmaktayım
Bin bir zorlukla ayaktayım
Çalarken saat gölgelere takılmaktayım
Gölgeler, zamanıma da sızmış gölgeler

Çamura batmış çocuğun misali halim
Gölgelerin koşturduğu ben ben değilim
Aklımda koşmak var durmaksızın
Gölgem peşimde yakalanmak üzereyim

Çay Şairi

Çay Şairi

Göz Aydınlığın

Baktığın yerde bakışın donuyorsa
Gördüğün yerde nefesin duruyorsa
Geceleri uykundan kim çalışıyorsa
Odur hem ömrün hem gizli ecelin
Dermanın hem iflah olmaz derdin
Eksik parçan hayat serencamenin
Kim için gözünden yaş akıyorsa
Odur göz aydınlığının asıl senin

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Gözlerine Mahkum

Aramızda bazı semboller şiiirden ötedir
Mesela bir bardak demli çay öyledir
Salıncak mesela her parkta
Sallardım seni güle oynaya
Ya Uludağ etkilerine ne dersin
Hala yankılanır billur sesin
Yara bandı mesela hatırlasana
İkimizin parmağını beraber bantlasana
Acıyı beraber hissedelim derdin
Mesela bensiz dondurma yemezdin
Yemek saatlerimiz hep aynıydı
Sadece mekanlarımız farklıydı
Diş sağlığıma dikkat ettirirdin
Ağrı olursa hissedemem derdin
Asla bir muzı tek başına yemezdin
Yarı yarıya bölerdin öyle yerdin.
Diğer yarısını dönüşümü beklerdin.
Yalnız uyudun mu hiç bilmiyorum
Uyurken gözlerinle uyurdum
Sabah ilk gözlerini görürdüm.
Şimdi ne haldesin böcüğüm
Kelimeler boğazımda kördüğüm
Yastığına mı bakarak uyuyorsun.
Hangi arkadaşınla çay içiyorsun
Onu mu benim yerime koyuyorsun
Haberı var mı bundan arkadaşın

Söyleme bilirse bizi kıskanmasın
Elin hiç yandı mı kanadı mı
Kimin parmağını beraber sardın
O imkansız diye kaşık mı kullandın
Kaşıkla mı sarılı parmağın
Dondurma yemediğini biliyorum
Mektubunda söylüyordun
Peki muz neden sipariş vermedin
Yarısını bir arkadaşına verseydin
Temiz çamaşır getirdiğimde
İkimizin kokusunu sürerim üzerine
Lacivert tişörtün hiç geri gelmedi
Dedim sanırım onu hiç giymedi
Kokusu geçmesin diye mi
Zaten gözlerime mahkumdun
Şimdi neden mahkumsun
Peki sabah nasıl uyanıyorsun
Kimin gözleri ile güne başlıyorsun.
Of Allahım artık dayanamıyorum
Bu hasret bitsin istiyorum
Artık bu zulmü bu gurbeti bitirelim.
Ne olur rabbim ne olur ya kerim
Bilgehan ışıık
Çay Şairi

Gül Kokulu

Gül kokulu bir yar sevmek
Bu kokuya hasret seni beklemek
Hasretiz sana efendiler efendisi
Pek arzularım nur cemalin görmek

Ne olur bir an olsun görünsen
O nur çehrenle tebessüm etsen
Ansızın habersizce bir anda gelsen
Yüz kalmamışların yüzünü güldürsen

Senin güldüğün yerde biter hemen güller
Senin için ağlar hep bağı yanık bülbüller
Solmuştur sensiz biten sümbüller
Gül bizlere ne olur yüzlerde açsın güller

Hasret kaldık sana asırlar geçti
Bekleyemez olduk hayalini hep sevdik
Şefkat et, bir daha sana biat ettik
Tüm insanlık sana muhtaç sana geldik

Çay Şairi

Çay Şairi

Gülizar...

Gülizar;
Gönlümün baharı,
sevda çiçeğim.
Sayfalara sığmaz
sana olan aşkı muhabbetim.
Lakin bu kadarına muktedirim.
Benden kabul buyur ey nazlı çiçek.

Gülizar,
Sana uzaklardan merhaba derken
Yüreğinin pırıltıları ve gözlerinin ışıltısı
aydınlık katıyor karanlık gündüzlerime
Ve ay yüzün doğar zifiri gecelerime.

Ey güz mevsiminde kaybedip,
Bir kış kadar uzaklarda beklediğim
Baharın nadide çiçeği.
Gülizar diye içimde büyüttüğüm sevgili.

Gülizar
Bedenin başka yerde olsada
Kaç senedir hep varsın hayatımda
Yıllardır başımdaki taşsın
Lakin dokunamadığım,
Koklayamadığım...

Gülizar;
Başka bir diyarda dolanırsın.
Ama daima kalbimde sallanırsın
Söz olup dilimdesin
Göz olup seyrimdesin
Rengarenk hayallerimin
Herdaim başköşesinde.

Gülizar;
Sen ne dersen de;
Çaresizliğimin diğer adı sensin.
Sen öksüz kalmış sevdamsın
Sen olmadan anlamsız bugünüm ve yarınım.

Gülizar;
Hülyalarımın taç giymiş perisi
Nerdesin haydi çık gel artık.
Tut elimi alem bizi kıskansın.
Kalemler ikimizi yazsın
Ve sağır sultanlar bizi konuşsun;
Sevdamız destan olsun dillerde

Gülizar;
Bilmem ki nedir sendeki aşkımızın anlamı.
ne kadarı gerçek,
Ne kadarı sen,

Ne kadarı alın yazımız.

Konuşsam duyar mısın
Oradan anlar mısın sana olan sevdami Gülizar!
Ve tutup kaldırabilir misin
Kırık kanatlı hayallerimi
Beraber uçmak ister misin
Uçsuz bucaksız ve sonsuz...

İstersen saçlarına bağ olayım.
Yeter ki sana bağlı kalayım
Kendine bağla beni Gülizar
Sımsıkı sarıl ve tut
bırakma beni.

Gülizar ;
Yağmurlu havada tut elimi
Beraber ıslanalım yıldırımın sokaklarında.
Güneşli havada uludağ etekleri .
Son baharda kınalıklar gibi
Düşelim aşk kokulu yollara
Açılalım uçsuz bucaksız sevdalara

Gülizar;
Tut ki ellerimi tekrar yeşilleneyim.
Yaşamak istiyorum senin gönlünde
Ve sadece senin gözlerinde
Sen yoksan bırak tutma beni
Düştüğüm gibi bitsin bu sevgi
Sensiz ölüdür, yaşamaz bende hiç bir sevmek fiili

Gülizar;
Bir çıkmaz sokaktayım
Ne olur bana uzanacak el ol.
Ben gülüşeninde diken olmaya razıyım,
Boynu bükük sevda yetimiyim
Uçmak isteyen kanadı kırık bir kuş
Ve kollarına pervaz etmek için
Bir işaretini beklerim.

Gülizar;
Bil ki ben hep senin kapının dilencisiyim.
Gönül kapına ellerimi açmış bekliyorum
Bana uzanacak sevgi ve şefkat ellerini.

Ne olur sevgili;
İçtikten sonra çayını
Bana doğru gel Gülizar!
Ve o ellerinle yüreğimi okşa
Ve gönül kapını açıp
Bana orada tak tasmamı.
Asla gitmemek üzere

O kapının olayım tasmalı.
Yeter ki senin olayım
Sadece senin.

Gülizar ;
Yarım kalmasın bu hikayemiz
Toplansın tekrar umutlarımız
Bırak Pınarımız bize ait olsun
Kana kana içelim pınarımızdan

Sahi biliyor mu beni
Ne kadar onu sevdiğimi
Canımdan can bildiğimi
Biliyor mu o bizim İkimizin

Şakaklarıma kar yağmış
Kırkına dayanmış merdiven
Allah'a binlerce şükür olsun
Odur bizi birbirimize sevdiren

Gülizar;
Sen kökleri bende olan
Dalları başka yerde bir çiğeksin
Her Gülizar değişimde uçar
Kalbim pervaz eder senin için

Bir pencereye bir kuş konarsa Gülizar!
O sevda kuşu benim
Bizim için eder ahuzar
Sana dokunmamışken hala bedenim
Hepsi birden yanar
Ellerim kalbim dilim...

Nasıl bir aşk sancısı bu Gülizar!
Öldürmedi hala ama kalbime zarar
Çırpınıp duruyor aşkıdan bizar
Sen gelmezsen yaşamış yaşamamış neye yarar.

Eski Şehrin caddelerinde bir ben
Dolaştım senin izlerini sürerken
Ezan okundu upuzun minareden
Akşam olup hava kararırken

Bir sağa bir sola bakındım
Seni veya bir izini aradım
O eski şehrin sokaklarını karış karış taradım
Hiç bir izine rastlayamadım.

Neden oradaydın bilmiyorsan eğer
Gül bakışlı sevda kuşum buraya uçmuş meğer
Bulsaydım seni o akşam yada seher uç dön gülistanına derdim tekrar gönlümde yeşer.

Bilgehan Işık

Çay Şairi

G lizarım

Nerde benim kahvem,
Nerde akşam ayım,
Hani rıhtımda beklediğim,
Bakışı şiir, gülüşü şarkım,
Sevgisi destan aşkı barkım
O bende ben onda yaşarım
O bana Bilge der
Ben ona G lizarım

Bilgehan Işık

ay Şairi

Gölüm Ölümlüne

Şana bir şiir yazayım dedim
Önümdeki kelimeleri bir bir eledim
Sadece ikisi kaldı önümde
Gölüm ,ölümüne

Çay Şairi

Çay Şairi

Gölümser misin?

Kalp denizim fırtınaya tutuldu
Alabora oldu tüm sandallar
Gemiler bir bir karaya oturdu
Kıyıya vurdu ölümsüz duygular
Bedenimde ölüm sessizliği
Zihnimde prangalar çaresizliği
Bahar geldiği zaman bu topraklara
Can gelir mi gönlümdeki limanlara
Gemiler yanaşınca tekrar limana
Güneş gibi gülümser misin bana
Elimdeki çiçekleri uzatırken sana

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Günahkar

Batan her güneş bir günah doğumu içimde
Sensiz geçen her anım bir günahkar fahişe
Firari aklın veledi zinasıdır büyüyen gecelerde
Yataksız yorgansız çırılçıplak yüreğimde

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Halepçe

Bugün başka bir hal var bende
Dışım İstanbul içim Halepçe

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Horoz

Sabahın erken saatleri gün yeni yeni ışırmış
Küçük bir kız çocuğu kendini dışarı atmış
Elleri pamuk şekeri seher yıldızı gülen gözleri
Bal damlıyor dudaklarından taze kiraz rengi
Saçlarına rüzgar vurduğu zaman
İki elma beliriyor kırmızı yanaklardan
Gamzeleri olmasa anlamazsın
Yan yana iki elma duruyor sanırsın
Elinde sopa koşturuyor bir oraya bir buraya
Nazar değmeden umarım oturur şuraya
Bütün gözler onun üstünde anne babası
Seveni çok ilerde olmak isteyen kaynanası
Nadide nâzenin bir çiçek bu tatlı kız
Yerinde durmaz ele avuca sığmaz balkız
Böyle olacağı belliydi nazara geldi ah canım
Bir horoz ile dövüşmesi kalmıştı sanırım
Bal dudağının kenarı kanıyor
O gülen gözleri şimdi ağlıyor
Horozu kesmek lazım horoz ona kurban olsun
Nasıl da dudağını ısırıldı ah horoz alacağın olsun
Yıllar geçti olay unutuldu ama izi kaldı
Çok insan üzülse de yarayı ona yakıştırdı
Evet farklı bir hava katmıştı bal kıza
Horoz yapmıştı yapacağını işte
(İnsan o dudakları öpmeye kıyamasa da)
İnsan o dudaklara bakmaya kıyamasa da

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Hoşçakal Meçhul Sevgili

Bir yar sevdim uzak hayallerimin sessiz sokağında
Onu severken gizlice beni sevdiğini sanırdım ve avunmuşum yıllarca!
Sevmek eksik kalır okadar yorulmalara, o kadar uykusuz gecelere
Yüreğimde açtı en güzel çiçek desem; bilmem ki gül mü yoksa lale
Onun beni anlayabileceğı hatta sevebileceğini umarım geçmişin kararan yüzünde
Yüreğime işlerken nakış nakış sevgisini hissedemedim
Sonradan anladım aşkın diğer yüzünün acı çektirmek olduğunu
Hem de sinsice.
Ne yazık ki öyle oldu ve en güzel hayallerim ağardı ve soldu.
Bu işin içinde özlem duymak yeniden sevebilmek çok zordu.
Fakat inadına ya; zaman bana hep seni sordu.
Neden, niçin, en son değdi mi diye
Cevap veremedim zorlandım beynim algılayamadı bir an olup biteni
'Ama çaresiz kaldım' deyince vurdu suratıma elimden kayıp giden senelerimi
O an anladım ki boşa geçmiş zaman ve seninle hayalde olsa beraber olmam
Üzüldüm hatta dövündüm ama ne fayda!
Tren kaçmış hatta sapmış başka raya!
Bin pişman baktım arkadan baktım ki benim gideceğim yolla ilgisi yok bu trenin
Anladım sonunda asıl Leyla'm sen değilmişsin
Lakin mazi beni hep hırpalıyordu yüzüm utançtan kızarıyordu
Dudaklarımı ısırırken dudagım içim kan ağlıyordu
Mavi düşlerimde artık sen yoksun meçhul sevgili
Artık sana hoşçakal demek gerekti
Bildim ki sevilmesi gereken O
O'dur perde arkasında en yüce sevgili
Öyle bir sevgili ki;
Eşi yok, benzeri asla olmaya bir ve ebedi!

Çay Şairi

Çay Şairi

Hülya

Sana hiç demediler mi ey Dilber
Yüzün ay parçası gözlerin derya
Yay Kaşların hangi asırdan kalma
Kırpiklerinden dökülür hüzmeler
Seni gören bu garip aşık neylesin
Bu gördüğüm serap mı yoksa hülya
Bir okyanus mu gördüğüm yoksa vaha
Sen söyle Acem kızı sen söyle bana
Bu gördüğüm serap mı yoksa hülya

Bilgehan Işık

Çay Şairi

İnanın çocuklar

Zamana inanın çocuklar
Geldiyse zamanı eğer
Yerinden oynar dağlar
Yatakları değişir nehirler
Erken olgunlaşır çilekler
Zamana güvenin çocuklar
Bağrını açar toprak
Yemyeşil turfanda meyveler
Açar gonca gül gibi
Kara inat kardelenler
Yediveren oluverir
Bir verip bir yıl vermeyenler
Yeter ki zamana inanın çocuklar
Yaza hazır olur ıhlamurlar
Kış ortası karpuzdan sergiler
Dört mevsim aynı tonda selviler
Siz zamana inanın çocuklar

Bilgehan Işık

Çay Şairi

İnci ve mercan

İnanır mısın bana gönlüm feryat figan
Aklımdan çıkmıyor çıkmaz hiç bir an
Vurulduğum o ilk günden beri biliyorum
Ziyan oldu diyorum inci ve mercan

Sen incisin bu gönlüm mercan
Bir incisin içimde saklı duran
Çıkarsam incinir kalsan incinirim
Bir umut diyorum belki döner devran

Bilgehan Işık

Çay Şairi

İsyan

Sana gel diyemem
Çünkü gelmek bir başkaldırıdır
Sana elimi tut diyemem
Tutmak tutuşmaktır
Gemileri yakmaktır
Yakmaktır beraber yanmaktır
Çünkü aşk iki kişilik
Büyük bir isyandır
Mekana inat zamana isyan
Öyleyse dur durduğun yerde
Yerin her zaman var bende
İsyan bayrağını çekmesende
Başladı büyük isyanın yürekte
Sus istersen tek kelime etme
Kalpten kalbe bir yol var
Sus sakın yemin etme

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Kadinsız yaşam

Ütüsüz buruş buruş bir yaşam
Yemeğe ihtiyaç olmayan
İnsanları doğarken giydirelim
Bir de ölürken kefenleyelim
Eve ne gerek var!
Her yer bize diyar!
Bir taşın altında
Yada bir ağacın kovuğunda
Yaşar gideriz işte
Temizlikmiş halı süpürmeymiş
Banyo yapmakmış
Elbise değişmekmiş
Hepsini itiyoruz elimizin tersiyle
Gezip dolaşsın yirmi yıllık kisvesiyle!
Ne buldu ise onu yesin
Parası varsa onunla eğlensin
O lokanta benim bu kahvehane senin
Dolaşsın dursun mekan mekan
Nerde kaldın diyen olmasın akşam
Bebek sevmek çocuklarla gururlanmak
Ne gerek var düğün dernek kurmak
Yaşayalım işte doğada aslanlar gibi!
Yaşasın nerde sabah orda akşam fikri!
Eğer kadınlar olmasaydı hayatında
Böyle özgür olurdun tüm yaşamında!
İnsanca yaşamamanın mimarı kadın
Evin direği sensen çatısı kadın
Çatı olmasa başında
Kalırsın dımdızlak ortada
Kadını baş tacı yap
Şükret haline dostum
Önüne gelince iki yemek kap

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Kahvelim

Ervahı ezelden gönlümün sultanı
Önce gözlerine değdi gözlerin
Kalp odamdan girdi içeri
Sonra ellerin, saçların dudakların
Bir elmayı andıran yanakların
Hepsini hayal meyal sevdim
Gözbebeklerinden öperdim
Her gece seninle ayın gölgesinde
Daralan göğsüm ferahfeza
Karanlıklarım seninle aydınlanırdı
Şiirler okumak gelirdi içimden
Şarkılar dinlemek istiyordum senden
Bir cırcır böceği sesi kulaklarımda
Halbuki değidik değildik ağustosta
Uzaklardan Karadenizin dalgaları
Yankılanırdı beynimin merkezinde
Sonra hayalin sızardı odamdan içeri
Kahve kokusu alıyordum sanki
Kahve lila pembe cümbüşü renkler
Bir an için kalbim durur gibi sendeler
Dudakların, onlara bakmaktan
Korkuyordum onlara yaklaşıp dokunmaktan
Sonra kendi kendime diyordum
İçimde seni resmediyordum
Bütün çeklerin bir adı vardır diyorum
Menekşe gül sümbül lale çiğdem
Sen hangi toprağa aitsin ballı kurabiyem
Onu işte bilemiyordum.
Hangi sahil kasabasının çiçeğiydin
Hangi bahçenin gülüsün diyemiyordum
Saçların tendürek gözlerin badem
Her akşam içtiğim sıcak kahvem
Kahve mi ismini gözlerinden almış
Yoksa gözlerin mi ondan bilemem
Emin olduğum şey yok diyemem
Bir fincan her gece ikram edersen
İçmek isterim kahve gözlerinden
Yanına koyar mısın lokum dudaklarından
Fincan diye yanaklarına dokunurum
Bir lokum dudağın, gözlerinden bir yudum
Sakin sakın yavaş yavaş içiyorum
Hemen de bitsin istemiyorum
Gecem, benim hüznölü yoldaşım gecelerim
Benimle büyüyen kahverengi kederlerim
Kaşlarının telvesi son yudumum
İşte görüyorsun ya çok yorgunum
Çok özledim kahvenden içmek yudum yudum
Bitkinim toparla beni kahve gözlüm
Yüzündeki gülümseme biliyorum Karadenizin
Dağıt saçlarını sahildeki rüzgarlara
Getirsin dalgalar onları getirsin bana
Öpüp koklasam hiç bozmadan

Saçlarını ruhuma sarıpta sabahlasam
Ay ışığında gecenin ıssız koynunda
Hapsolsam gözlerine gece mehtabında
Sana dokunamam yasak bölge bana
Dokunamam ellerimle yaklaşamam asla sana
Şiirsel havalarda yaşarım seni ılık ılık
Sana doğru dizerim mısralarımı çalarken ısılık
Sessiz sessiz bazen çığlık çığlık
Islak ıslak gelme yaklaşma bana
Dayanamam ıslak bakışlara asla
Bizim hikayemiz böyle olmamalıydı biliyorum
Ama bu hislerim tıpkı senin gözlerin gibi gerçek görüyorum
Seninle güzelleşti tüm rüyalarım
İyiki doğdun iyi ki varsın sultanım
Kendine iyi bak kahveli rengim
Bir bahar özlemiyle beklediğim
Hem ziynetim süsüm hem gönül yaram
Ay kadar parlak yüzlü küçük dünyam
Bilgehan ışık

Çay Şairi

Kalbinden öper misin

Uyumadan önce kalbinden öper misin benim için
Duygular nehir olup aksın altından memleketimizin

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Kalpten öpmek

Öpeceksen birini kalbinden öpeceksin
Kalbinden öpölmeye layık değilse
Öyle bir ihtimal yoksa
Sevmeyeceksin...
Seversen bil ki üzüleceksin
Zira kalpten öpölen kalpten sevmiştir
Kalbinde senden başkasına yer vermemiştir

Bilgehan Işıık

Çay Şairi

Kara bahtımıza rağmen

Acılardan sevinç çıkar mı
Kara bahtımıza rağmen
Yada sevinçten umut var mı
Bölük pörçük yüreklerden
Çocukluktan kalma ısıldayan gözler
Bir mendile kazılan gerçek sözler
Keşke mümkün olsa bütün bunlar
Rüzgar olup eserdim yüreklere
Dağ oba dolaşır akardım nehirlerle
Belki odana sızardım bir gece
Öperdim apak alnından
Üstünü örterdim yüreğimden yorgan
Bir şiir okurdum başucunda
Rüya sanasın diye kısa
Sonra toparlardım mısralarımı
Çekip giderdim pencereden usulca
Keşke bütün bunlar mümkün olsa
Şimdi bir şömine başında olmalıydık
Uzanıp seninle minderlerin üstüne
Karşımızda yıldızlar gökyüzünde
İçerde yıldızlar saçan gözlerinde
Şiirler okumalıydım o akan güzelliğine
Her bakışı şiir mısrası gözlerine
Öpüp ateşi alnından yanmalıydık
Yüreklerimiz daralanıncaya dek
Sonra çekip gitmeliydik
Daralacağına ihtimal vermesek de
Sabah ezanı okunmadan minareden
Kaybolmalıydık ansızın gözlerden
Nasılsa beraberiz her daim
Kalpten gönülden ve de yürekten

Bilgehan ışık

Çay Şairi

Karanlık

Karanlık çökünce yıldızlar görünür
Geceye muhtaçtır yıldızlar
Yıldız olsan da o gecelerde görünür
Karanlığa muhtaçtır ak suratlar

Çay Şairi

Çay Şairi

Kel Fama

Kel Fama vardı mahallede
Saçlari benden uzun güzelde
Dökülürdü omuzlarına
Sürme çeker gözlerine
Denize girerdi yazın
Ona bakmaya doymazdın
Çok düşündüm hakikatten
Kel Fama oldu adı neden
Mesele neymiş öğrendim
Fama küçük o zamanlar
Kırk kişilik sınıflar
Okula alınmazmış saçı uzunlar
Hoppala dedik hoppala
Fama abla ne alaka
Film koptu biranda
Kızımız Fama
On kardeşle yaşamakta
İsleri çok annesinin
Yetişemez her bir işi
Fama bazen kendi tararmış
Bazen aylarca yıkanmazmış
Bir gün müdür saçlara bakar
Fama'nın saçlarına takar
Fama utancından yere bakar
Müdür bitleri tek tek sayar
Ardından saçlara makası takar

Sonra da çatır çatır yakar

O gün rezil olur Fama

O gün bu gündür

Ona derler Kel Fama.

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Kelebek Mevsimi

Zamansız oldu her şey biliyorum
Bir çıkmaz sokaktayız ikimiz de
Sen yağmurları camda izlerken
Ben yağmur altında ıslanıyorum
Sen bir hikayenin paragraf başı
Bense yeni bir hikaye yazıyorum
Biliyorum inan ki biliyorum
Çok yorgunsun çok kırılmış
İçtiğin çaya gözyaşını akıtmış
Ekmeğini yediğin yemek yerine
Tuzlu gözyaşına banmışsın
Ruhun o kadar hırpalanmış ki
Bu savaşın yıllarca sürmüş sanki
Yara bere içinde hayatta kalmışsın
Anlıyorum seni çok iyi anlıyorum
Lakin yüreğimde sana yer açmışım
Hikayemin baş kahramanı yapmışım
Zaman mekan ne olursa olsun
İsterse dağlar yerinden oynasın
İsterse gökyüzünden kan damlasın
Yine de seninle aynı yağmurda
Seninle aynı güneşin altında
Şiirler okumak istiyorum
Türküler dinlemek istiyorum
Takvimlere yeni bir mevsim ekliyorum
Kelebek mevsiminde seni bekliyorum
Tekrar çiçekler açacaksın rengarenk
Seni senden fazla seveceğim
Gözlerinde aşk parlayıncaya dek

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Kısa sözler

Sensiz geçen günlerin kazası yok biliyorum
Gönül yangınımı kefaret saymanı diliyorum

Çay Şairi

Kışta baharı yaşadım

Ich habe der Frühling im Winter gelebt
Weil ich deine Augen geliebt
Es wäre innerhalb Sonne viele Blumen und Sternen
Es wäre wie ein Regenbogen erhalten

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Kifayetsiz

Kifayetsiz

Saçlarına hangi toprağın rengi değmiş
Kızıl bir toprak kokusu içime doluyor
Gözlerine hangi okyanus rengini vermiş
Yıldız bandıralı gemiler yüzüyor
Ya kaşların hangi ustanın eli değmiş
Antika bir Yay gibi duruyor
Kırpıkların hançer hançer dizilmiş
Öpsem dudaklarım kanıyor
Dudakların gül reğeli kıvamında
Yanaklarını tamamlıyor
Gülünce açılır beyaz incilerin
İnceden reyhan kokusu yayıyor
Tepeden tırnağa bir şahesersin
Hangisini anlatsam sevdiğim
Kelimeler kifayetsiz kalıyor

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Kimbilir nerdesin

Kimbilir nerdesin şimdi
Hangi şarkının sözleri battı yüreğine
Hangi yanağına daha çok aktı gözyaşları
İslandı mı yazmanın oyalı kenarları
Kurumadı mı hala okyanusu andıran göz pınarları
Her damlası bil ki sinemi yaralar
Her hıçkırık bil ki bende bir hasar
Etme sevdam etme gönül verdiğim
İlmek ilmek kalbime nakşettiğim

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Küçük Bir Dilek

Haktan geldik hakka döneriz
Sevgi ile yoğruldu mayamız
Kim bu dünyada güzel severse
Onunla şenlensin hayatımız

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Masallardaki kız

Peri masallarındaki kız gibisin
Tatlı şımarık şirin bakışları derin
Bir ummanı andıran güzel yüreğin
Ne olur bana açıkça söyler misin
Hangi ustanın eline değdi yayların
Hangi yüzyıldan kalma yay yaşların
Peki ya o nar çiçeği dudakların
Gülünce saçılır etrafa narların
Sen gül her zaman gülmelisin
Gülüşüne aşık sana hayranım
Pürüssüz şeyla şeyla parlayan
Cildin hangi yazara ait romanın
Bana söyler misin peri masalım

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Menekşe Kokulu Bahar Akşamı

Benim de hayallerim vardı
Maziye sardığım
Yarınlara sakladığım
Kuş kanadına tutuk umutlarım
Göçmen kuşlar göçüp gitti yüreğimden
Gökyüzüm şimdi ıssız
Bir çizgi çekip hayallerime
Dipsiz kuyulara bıraktım umutlarımı
Ahir ömrümde bekliyorum
Menekşe kokulu bir bahar akşamı

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Mevsim

Şimdi mevsim bahar
Sevgi ekme zamanı
Şimdi sevmek zamanı
Durmak ömre zarar

Şimdi mevsim yürek
Aşk ekme zamanı
Şimdi vuslat zamanı
Beklemek kalbe zarar

Şimdi mevsim Zarife
Çiçek derleme zamanı
Gül koklama zamanı
Gelmemek kime yarar

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Murat beklemem senden Aşk

Ellerinde bahar kokusu
Laller sen kokarken
İhtiyacım olan aşk dokusu
Fark etmez kalbim inlerken
Sana bakınca yüreğim
En derin hislerle beklerim
Neden diye sorma aşk
Benim yaşam sebebim
Eriyip giderken ömrüm
Nasıl bir sevdaya düştüm
İnim inim inletirken
Murat beklemem senden
Aşk

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Namaz

NAMAZ

O'nun hatırına oluruz birlik
O kutsi huzurda buluruz esenlik
Dağılır keder elem kasvetlik
Secdelerde bulduk ve diktik
Dinin direği NAMAZ...

Hakikat konuşur ses yankılanır
Kulaklarımız gerçeklere açılır
Zihinlerdeki prangalar çözülür
Başlar utanır, boyunlar eğilir
Hakkını veremediğimiz NAMAZ...

Yaradana vuslatın adıymış namaz
Onu hakkıyla kılan ötelerde yanmaz
Onunla beslenen yarı yolda kalmaz
Secdesiz başlar bunu anlamaz
İslam'ın şiarı NAMAZ...

Peygamberin miraç hediyesi
Rabbi Rahim'e saygının ifadesi
Müminin iman elbisesi
Yaradana kulluğun göstergesi
Beş vakit NAMAZ...

Diriliş onunla olur elbet
Onunla yatıp kalkanlar;
Fanilikten çıkıp olurlar ebed

Cenneti kazanmaya olur sebep
Hakkıyla kılınan NAMAZ...

Ezel ve Ebed Allah'ın kulları
Namaza muhtaçtır ruhları
Müminlerinin namazda kesişir yolları
Onu eda edene açılır nebinin kolları
Âşıkları buluşturan NAMAZ...

Gecenin en sessiz yerinden
Pürdikkat dinle öylece...
Utanır ve mırıldanır insan; keşke...
Dillere dolanır sadece iki hece;
Namaz der gönüller sessizce
Kurtuluşun anahtarı NAMAZ...
Bilgehan Işık
Çay Şairi

Ne Kalır Geriye

Kopmaz hiç bir çiçek dalından
Güzel kokum bilinsin diyerek
Ne kalırki senden geriye
Kökünden koparsan bilerek

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Nereye Aidiz

Ne tuhaf bir devir yaşıyoruz
Her şey var bir çok şeye sahibiz
Ama hiç bir şey keyif vermiyor
Bilmiyoruz kim gerçek nereye aidiz

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Ölüler konuşamaz

Beni kimseye tavsiye etmem
Benim kendime bile faydam yok
Ben kimseyi aşkla sevemem
Kalbim öleli çok oldu
Kim nasıl ne zaman oldu?
Bir fikrim var ama
Ölüler konuşamaz biliyorsun

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Ölümsüz Aşkım

Gözlerin kaşların ve de dudakların,
İster düğünüm olsun, ister cenazem
Yüreğime saplandı gözlerin kaşların dudakların
Bağladı kaşların tuttu gözlerin dudakların sapladı
Saplanan yerde yüreğimde bir nadide gül açtı
Kurbanlık koyun gibi uzattım başımı aldın o an ruhumu aklımı
Oluk oluk aktı kızıl kan gibi kalbine doğru duygularım
Ölüm güzelmiş senden gözlerinden kaşlarından ve dudakların
Kuşlar geldi uzak diyarlardan toplandı başıma
Onlar bile sevinçten uçtular görünce gözlerin kaşların dudakların
Kızıl gagalı bir şahin geldi tünedi meytimin başına
Dokunmadı öylece bakakaldı görünce yüreğime saplanan
Kızıl dudakların, simsiyah kaşların , nadide gözlerin
Sonra alıp gömdüler gamzelerine
oracıkta beni kuşlar böcekler
Açtı üzerimde en zarif nadide nazenin efsuni çiçekler
Gelip çiçeklere konup ağıt yaktı mülteci bülbüller
İki melek geldi sonra sağıma soluma oturdular
Sorguya çekmek yerine oturup başımda ağladılar
Son sözleri hala kulaklarımda sorgu meleklerin
Ya Rab bu ölümsüz aşkın yeri senin sonsuz Cennetin
Ölümsüzlük iksiri gözlerin kaşların dudakların
Sana geç kaldığıma ne çok üzüldüm yanarım
Ah o zafir nadide gözlerin kaşların dudakların

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Prensesim

Parlak ay gibi yüzünde okudum bu satırları
Ruhnüma gözlerin yol oldu kalbime yürüdüm
Ellerin ak ipeksi, bilirim dokunsam ölürüm
Nakış nakış işlenmiş adeta baştan aşağı
Sesin billur, delip geçer mızrak gibi karanlıkları
Endamına boyuna kurban olduğum
Sırma saçım mahur bakışım dik duruşlum
En güzel Fındığa benzer burnun prenses yürüyüşün
Lokum tadında kiraz renginde dudakların
İnci inci saçılır beyaz mermer rengi dişlerin
Farketmez gün zaman iste senin için ölürüm

28.05.2022
Bilgehan Işık

Çay Şairi

Rüya

Ben de bir rüya gördüm
Yirmi dört yirmi beşinde
Hüznüme karışık huzurluydum
Gidiyordum bir prensesin peşinde

Adımlarım bir fazla bir eksik
Nefes alışlarım kesik kesik
Dedim bu nasıl bir güzellik
Yüreğim olmuştu delik deşik

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Sadece

Neden güzel görüp basit sevmiyoruz

Hemen dalından koparıp eziyoruz

Anlamadan yakıp yıkıyoruz.

Bitki ise koparıyoruz

Hayvan ise vuruyoruz

İnsan ise kırıyoruz

Hepsinde vahşileşiyoruz

Halbuki sadece;

Bitkiyi koklasak

Hayvanı korusak

İnsanı anlasak

Her şeye güzel baksak!

Her şey daha güzel olacak!

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Safa Merve Arası

Damla damla sevda birikmiş kalbinde
Bilseydim hasretine su taşırdım göz pınarlarımla belki
Bir avuç gözyaşımın var mıydı önemi
Gönül yangınına bilmem çare eder miydi
Uzun gecelerde yastığın desenlerine çizerken hayallerini
Çekip çıkarabilseydim o girdaptan tutup ellerini
Hacer annemizin sağa sola koşturduğu gibi
Safa Merve arası kaç adımdır bilmem ki
Ayaklarım kopsa bir önemi yoktu sanırım
Yeter ki silebilseydim kalbinden göze inen gözyaşların
Güller ekseydim dindirdikten sonra içindeki fırtınayı
Ellerine ellerimle yaksaydım kan kırmızısı kınayı
Mümkün olsaydı gökyüzüne çıkarsaydım
Venüsü getirip başına tac yapsaydım
Tarihin en büyük edebiyatçılarını dizseydim karşına
Beyitler yazdırsaydım gözlerine kalem kaşlarına
Yetmez biliyorum eksik kusurum karşısında bu yaptıklarım
Bir özür mahiyetinde kırık dökük bu yazdıklarım
Ruhun ve kalbin bir daha incinmesin inci tanesi
Gül gülistan olsun her daim gönlün hanesi

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Sen

desem ki sana;
tut elimi
gidelim uzaklara
bizi kimsenin tanımadığı
hiç kimsenin bilmediği
kimsenin bizi yargılamadığı
Ve kimsenin umurunda olmadığımız...
sadece bize ait bir yer
ne dert ne tasa ne keder
çayımızı tatladırır şirilerimiz yeter
bak yanında türkü de gider
sadece sen ve ben
sadece yanımda Sen
sadece Sen
Sen..

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Sen yoksun

Hava güzel gece güzel çay güzel sen güzelsin
Gökyüzü sakın ben sakın sen yoksun lakin

Bilgehan ışıık

Çay Şairi

Sena

Allah'adır hamd sena
Matlubum odur ki
Üzüldüğünü göstermesin bana
Gam değmesin yüreğine
Yürüdüğün yollarda
Taşlar pamuk olsun
İncitmesin seni
Bu en büyük huzurdur
Mutluluktur bana

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Seni Sevmek

Ahmet Arif'i Özdemir Asaf'ı
Necip Fazıl'ı Mavi gözlü Dev'i
Yüz yıllık Aşık Veysel'i
Bin Yıllık Yunus Emre'yi
Ve daha niceleri kıskandığım doğrudur
Onlar kadar güzel şiir yazamıyorum
Bir şey varki kendimden eminim
Herkesten daha güzel seni seviyorum
Seni sevmek eşsiz bir ruha sahip olmaktır
Seni düşlemek sonsuz rüyaya dalmaktır
Uyanmak istemiyorum bu eşsiz rüyadan
Keyfini çıkarıyorum gitmeden bu fani dünyadan
İster mecnun de ister gördüğün bir serap bir hülya
En kötü yakıştırmalar sinek ısırığı bende güya
Ne kızıyorum ne öfekeleniyorum hiç kimseye
Ne de kulak asıyorum hiç bir ithama söze
Ben seni buldum seni sevdim yok daha ötesi
Seni sevmek bir mucize teferruattır gerisi
Seni anlatmak yada resmetmek
Sanırım bir imkansıza koşmak
Bir okyanusu aşmaya çalışmak
Everstin üzerine everst koymak
O kadar inanılmaz o kadar da gerçek
İmkansız sadece bir şiirle yetinmek
İnan ciltler dolusu güzelliğin var
Yazmaya bir ömür yetmeyecek
İyisi mi sen beni mazur gör
Bu samimi kalbin hatırına
İlk gördüğü andaki çırpınışına
Sızdığın andaki mırıltısına
Acizliğime şaşkınlığıma
Ne olur hepsi için beni bağışla
Güzelliğini görseyedi şahlar
Diline dolanırdı en büyük yavuzlar
Anlatmaktan aciz kalırdı
Yunuslar Pir Sultan Abdallar
Sazlarının telleri kopardı
Yanık yürekli karacaoğlanlar
Aşka giden yolun parke taşlarını
Senin güzelliğinle döşerdi
Geylaniler Aktifler Mevlanalar
Kıskanırdı seni güzelliği dillere destan
Her Asır nam salmış büyük sultanlar
Güzelliğin diyorum güzelliğin
Şarapları gölgede bırakır Cennetin
Yıldızlara seyir olur güzelliğin...
Bilmem ki kaç milyon yıldızı
Nasıl sürgün etti gözlerin

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Sevda

Serin çok serin esen bir rüzgar ne kadar titretirse o kadar
Eklem eklem hücre hücre üşüyorum anla ki o kadar
Vahalar düşün­den uyandım düştüm içine ateş hendekleri eyvahlar
Devleşmiş içimi kasıp kavuran dermansız ölümcül vedalar
Ayrılığa katlanır da insan öyle zor ki soğuk ölümü andıran susuşlar
Bak şimdi esiyor kuş tüyü hafifliğinde meltemler deniz aşırı ülkelerden
İliklerime kadar sevda doluyor eski bir şehrin sokaklarından dolaşarak
Leylaklar, pencere önü menekşeler ve de yürek kırmızısı güllerden
Gül teninden almış sıcacık bir huzur kıvamında mor dağlardan aşarak
Ellerin, on ayrı nehir olmuş akar yanaklardan susamış dudaklara
Has kokun dolaşıyor parmak uçlarından nefes boşluğuma
Ayakların kesildi kesilecek yerden vadi boyunumca tırmanarak
Nasıl da gülüyor mercan gözlerin ruhunun ufkundan kanatlanarak
Bilgehan Işık
Çay Şairi

Sevda kuşu

Sevda bir kuşun kanadında
Bazen şarkta görülürmüş
Bazen uçar gider garba
Bir gün Urfa caddelerinde
Başka bir gün Mersin sahillerinde
Bakarsın bir an Uludağ'da
Bakarsın inmiş Muş ovasına
Göçer gider bir mülteci olur
Kanadındaki tüy ne dökülür
Ne de ondan önce ölür
Sılaya hasret özler durur
Bir gün üstünüze düşerse bir tüy
Bilinki bu kanadında sevda kuşudur.

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Sevdamın Çiçeği

Ey yudum yudum acını içime ta hücrelerime kadar çektiğim sevgili
Yarın güneş doğar mı diye şüphesizlerden şüphe duyar oldum
Sensizlik neye benzer bilir misin bakışına hasret kaldığım sevgili
Sensiz hayat, ölmeye yakın kalbin, kurtlarla boğuşması gibi
Sensiz geceler en uzun gece gündüzler bitmez bir asır
Sesini duymak bana onur verici, seni sevmek değildir her kesin harcı.
Seni seven yiğit olmalı çünkü sen yiğitlere bedelsin
Çok hazin sözlerin, aydan parlaktır yüzün ve gözlerin
Nur topumu desem yoksa sonbaharda açan bahar şahikası mı?
Karar veremedim!
Ruhuma bahsettiğin her bakışla dirilip canlanıyor ölgün halim
Bekliden kış ayazında ağustos böcekleri senin iklimine sığınır
Öyle bir iklim-i halin var ki sensiz olmak baharı özlemeye benzer
Sensizlik her gün azap, akrep yelkovan donmuş sanki
Feleğin çarkından donup duran bir kenara atılmış eski bir saat gibi
Mehtaplı gecelerde senle dumanda buluşmak gibi
Gayrı ne haldeyim bilsen ki ey sevdamin çiçeği
Karar veremedim;
Sana gül mü desem yoksa lale mi?
Suy-i zan düştü adının ardına gayrı bulunmaz gibi
Al al yanakların ve tomurcuk gözlerinle en çok güle benzersin
Adın gül değil amma, güller seni kıskanır be sevdamin çiçeği
Ayrılık ne zaman biter şafakları saymak yetmez mi?
Alıp seni çıksak ta yüceler kılsa nikâhımızı yüceler yücesi
Ne acı ne hasret ne özlemin hepsine sünger çekiversek
O an artık mutluluk şerbetini içiversek elinden Efendimizin
Yoksa hayal mi bunlar ne kadarı gerçek bilmem ki
Artık her şeyden şüphe duyarım duymadığım sadece O'dur şüphesiz
Seninle olduk mu en güzel çiçek bahçesi
Sen gül olursun ben sen kokarım
Yüzüme bir tebessüm et, uçar durur ruhu revanım
Yıldız olursan sen, ben etrafında kuyruk olurum
Ay olsan sen, ben seninle dolunayda sarmaş dolaş olurum
Toprak olursan, toprağına tutunurum yaşamak için
Yaprak olursan, ben yaprağı konan bir böcek olurum
Senin için!
Sana bunları söylerken çok mutluyum mutluyum neden mi?
Çünkü her şey benim istediğim gibi
Ne sen kıızıyorsun ne de ben korkuyorum
Senden ve senle ilgili hiç bir şeyden
Yüreğimden ne akıyorsa senin için o dökülür dilimden
Ömür ne kadar biçtim sevdama bilir misin güllere taç sevgili
Ömrüm kadar demeyeceğim, diyemiyorum, korkuyorum, neden mi?
Çünkü bu gidişle bu hayata erken veda edecek gibiyim
Nedeni Senden başka ne olabilir ki?
Ne Azrail'den korkarım nede sonbahardan
Korktuğum şey senin dökülen dudaklarından
Onlardan çıkan ya alevdir yakar beni
Ya da yalandır unutturur seni
Bakışınla yakan sensin nazınla cilvenle yakan yine sen
Neden böyle yaparsın hala anlam veremediğim birkaç şeyden biri
İstersen sana ve sevdamıza önsoz olurum ama yeter ki gel

Gel de Müslüman Gülüm kitabımın başkahramanı ol.
Sensiz o kitap ne yazılır nede okunuyor ne olur artık gel.
Gel de başlayalım yazmaya yoksa vakit ne kadar bilinmez ki
Haydi, durma sende bir taraftan yaz ben de matbaa olayım dudaklarına
Basalım aşkımızı en güzel kapaklı, en şeffaf yapraklı, gül renkli kitaba
Sayfalar ve kapak hazır amma içi boş kalmış senden habersiz
Yaz ve gönder yeter ki yaz olsa da bir harf olsun, bir hece
Bekliyorum sevda durağına seni dünden bugüne ve yarına
Gel de otur yürek devletime sana ait olan tahtına!

Çay Şairi

Çay Şairi

Sıgınıyorum

Hemen hemen her gece rüyalarım kaçarım
Çoğu zaman hayallerimde gerçeğin ötesinde yaşarım
Romanlar daha tenha geliyor çoğu zaman daha sakin
Şiirler merhem olur büyük küçük iflah olmaz yaralarım
Bazen gider bir tablonun eksik parçası olurum
Sarı tarlalar arkamda bırakır uzun ince yollar yürürüm
Neden dersen hayat zor devasa kördüğüm
Nefes almaktan yorulur mu insan ben yoruluyorum
Buralara kaçıyorum iltica edip sığınıyorum

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Simsiyah dūşüm

Bilmezdim siyaha bu kadar dūşkün olacađımı
Ve bilmezdim siyahlar içinde hayaller kuracağımı
Belki de kimseye yakışmadı siyahlar bu kadar
Ondandır siyaha olan dūşkünlüğüm
Simsiyahlar içinde bir dūş gördüm
Kapkaranlık bir zindana dūşmüşüm
Kırpiklerin hücremin etrafını sarmış
Simsiyah kaşların yatak döşek olmuş
Dokunduğum her yer kadife ipeksi
Kokusu reyhan mıdır nedir bilinmez
Ama o kadar nadide ki tarifsiz
Nedendir bilmem siyah dūşümde uyanmak istemedim
O dūştüğüm karanlık zindana adını verdim
Nadide duygular sarmışken kalbimi
Aydınlatır mı hücremi simsiyah gözlerin
Gözbebeklerinden sızar mı ışık karanlık dūşüme
Uyanır mıyım bir sabah nadide gülüşüne
Dokununca dūş değil gerçekmiş der miyim
Ölünce gömülmek istediğim gamzelerine

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Sorun kimde

Hangi toprağıma gül ektiysen yetişmedi
Hangi suyu havayı verdimse fayda etmedi
Hangi güneş  döndüm ise yine gül bitmedi
Sorun toprağım mıdır yoksa sorun gülde mi
Cevabını alırım ne vakit gözlerin gözlerime değdi

Bilgehan Işı 

 ay Şairi

Su

Suyun rengi var mıdır?
Beyaz mı gri mi bej fuşya mıdır?
Öyle benzersiz yaratılmış öyle aziz
Öyle bir tat yok hiç bir şeyde öyle leziz
İşte sen de öylesin öyle güzel öyle benzersiz
Bir içim su desem adına kelimeler kifayetsiz
Hangi sıfatı yakıştırsam bil ki yetersiz
Bakmaya kıyamaz insan su damlası gözlerine
Ya kiraz rengi dudaklarına ne demeli
Cennetin kapısı diyerek bir ömür kapısında beklemeli
Açılınca bilmem ki reyhan mı kokar dudaklarından
Cennetin bal şerbetleri mi sızar iki dudağının arasından
Mümkün olsa bunu bilmek ve böylece yaradana secde etmek
Bir mübarek gecenin tamamında ruhunun ufkuna yükselebilmek
Bir anı seyyale ellerinin avuçlarının şefkatinden nasiplenmek
Göğsüne başımı koyduğum zaman ölmek istiyorum
Çünkü son hatırladığım şey kokun tenin olsun istiyorum
Huzur içinde son nefesimi verirken gözlerinin içine bakarak
Nefesin nefesime karışarak
Ruhumu teslim etmek istiyorum
İşte böyle benzersiz böyle tarifsiz su gibi aziz bir duygusun bende
En güzel övgüler en içten hisler tıpkı gülüşün gibi hakkın
Seni benzettiğim su, eda edemem anlatmaya yine de seni bi hakkın
Nasıl edebilirim ki
Nasıl bir girdabın içindeyim bilsen
Ne yana baksam hep su hep sen
Sana doyacağımı bilsem
Kana kana gözbebeklerinden içsem
Kurtulurdum belki sussuzluğun pençesinden
Genliğime çocukluğuma dönerdim belki yeniden
Bir damlasını zemzem niyetine öpsem
Dudaklarımı ellerinde yüzünde gezdirsem
Dokunsam dudaklarına biliyorum
Ruhum yaramaz bir çocuk oluverir
Bebek gibi ellerini yerlere vurup sevinir
Say ki çölde yolunu şaşırmış
Şusuzluktan dudakları çatlamış
İsmail misali su arıyorum
Ne olur ayıplama beni yalvarıyorum
Suya hasret kavrulmuş yüreğim
Susadım sana su, seni aşkla arıyorum
Dünyayı verseler bir damla su diyorum
Seni hiç bir şeye değişemiyorum
Yine de farkındayım bu saatten sonra tüm sözler kifayetsiz kördüğüm
Biliyorum bu sadece tatlı bir rüya sonbaharda gördüğüm

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Suçlu Hangimiz

İçimde seninle uzunca konuşurken
şu an iki yabacı gibiyiz
Ruhum varlığına sevinirken
Buz tutmuş nedense kalbimiz
Sen söyle suçlu hangimiz

Bilgehan Işık

ay şairi

Şiir Sendin

Düşümde bir güzele rastladım.

Gören bendim.

Saçları lavanta kokuyordu.

Kokan sendin.

Gözyaşları sel olup aktı

Döken bendim.

Yüreğime biri hançer soktu

Sapını tutan sendin.

Bir şiir oldu güzel düşün

Şiir sendin.

Şair bendim.

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Uçurtmam

Uçurtmam uçar elimde ince ipçik

Ruhumda ipe benzer incecik

Kırılıverir kopuverir yok sebepçik

Sanki güvercin sanki serçecik

Çay Şairi

Çay Şairi

Umut

Saklı hazinelerim var
Bilinmez akşamların derin ufkunda
Hani beni unutan o yar
Zenginliğime bedeldi o kadar
Saf ve samimane ecelim oldun
Ah felek ah zalim dünya
Ben bu gönlüme kimi alayım
Kime kapatayım kapıları kırık camlar
Bilemiyorum ve yorgunum ey yar
Saçlarına tarak olamadım
Ellerime dolayamadım
Her karışında seni koklayıp
Burnuma soluyamadım

Utandım ecelden,
Çekindim sevdamızdan
Korktum birazda deli ayrılıktan
Serkeş bir sevda atında durmaktan
Gayri usandım artık
Seni el güne sormaktan
Ah ayrılık ah umut
Bilmem ki nerden buluşup
Bu aşkın hatırına
Yan yana oturup
Kafa yorsak
Dirsek çürütsek
Şu halimize
Bir anlam verebilsek

Beni dizginlemezsiniz neden?
Kanlı gömleğimle mi gelsem
Yoksa az bir hayat nefesimle mi gelip haykırısam
Ve desem diyebilsem...
Laf döksem ortaya
Sizler de dinleseydiniz

İlk sözüm;
Ey umut!
Çare yok mu bu derdime yok mu bir derman?
Uyanma vaktidir gayrı derin uykudan uyan
Bir ışık ol bir ark gibi yoluma seril
Beni o yârin dudaklarında erit

Çay Şairi

Umut Yolcusu

Yürü durma devam et hakka adanmış ey umut yolcusu
Bu engel bu tökezleme ne ilk ne sonuncusu
Çıkar başını karanlık delhizlerden takılma gölgelere
Kır zincirlerini at malayani yüklerini bakış göklerle
Sicim sicim rahmet akarken haktan susamış sinelere
Bir ömre yeter emin ol sana bir damla düşse
Deryada damla saymak olmaz biliyorum
Ben ki bir balık misali dalıp dalıp çıkıyorum

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Unutulmuyor

Neler neler için yutkundum
Ne öfkeleri içimde susturdum
Bir ülkeyi arkamda bıraktım
Koca bir şehri unuttum
Ama basit bankı unutamadım
İlçe garajında el sallarken kaldım
Hala o sinema salonundaki
Otuz numaralı koltuktayım
Hala ellerim terliyor
Ve hala kuş gibi çırpınıyor
Sende kalmış yüreğim
Ne yaparsan yap
Bazı şeyler unutulmuyor

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Uykularımı Geri Ver

Hadi aklımı aldın, ruhumu sardın, gönlümü kaptın
Gecelerimden ne istedin akıllım
Uykularımı bana geri versen diyorum
Uyurken mesafeler önemsiz,rüyana geliveririm bir baktın

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Üç Mevsim

Üç mevsim gördüm senin gözlerinde.
İlkinde aşk ekiyordun.
Gözlerin sözlerin yerine konuşur gördüm o dem.
Bana aşk ile bakıyor ve aşk sunuyordun.
Ben ise aşkına sahip çıkmak için yollar arardım.
O kadar güzeldiki bakışların.
İçimin yağları erir ruhum yükselir
Damağım kurur gönlüm mesrurdu sevgilim.

İkincisinde ise aşk biçiyordun. Gözlerin yerine sözlerini konuşan. İstemediğimiz bir yola girdin.
Ben büyük bir fırtına ve tipiye yakalanmıştım.
Sesimi duyuramadım.
O kadar benimdin ki
dört duvar arasında rüyalarımıydın.
Gaybi bir haber ile gittiğini anladım.

Üçüncüsünü daha yeni gördüm, nadasa bırakmışsın aşkı
ve ilk mevsime ait ne varsa
önünde durmasına rağmen .
Ne sözün bir kıymeti kalmış
ne gözünün konuşmaya mecali. İ

İki bahar, ikincisi zarar, üçüncüsü intihar aslında gülüm.
Yoksa, üç mevsimlik aşk mı olur yürekte?

Şimdi sana dördüncüsü için yalvarıyorum.
Gözlerini kaçırma benden.
Sözlerin keskin bıçak olsa da değerli benim için.
Haydi Gülüm gözlerde buluş benimle
ve bu intihardan vazgeç.
İlk mevsim gibi bak
ve sürsün bahar sonsuza dek.

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Vazgeçmek mümkün olmasın

Sevdan gönlümde nar çiçeği gibi açarken
Sen bilmezsin nasıl tatlı olduğunu
Ruhum sana kul köle olurken
Sen bilmezsin nasıl mesut olduğunu
Al beni benden sıyr zamandan mekandan
Vazgeçmek mümkün olmasın bu sevdadan

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Ve İnsan

Gizlenmek ister insan
Vakit geldiği zaman
Saklanacak bir yer bulmalı
Mesela bir aşka
Anne kucağına
Çocukluğa mesela
Bir Şiirin mısralarına
Bir sazın tellerine
Bir gülüşe
Bir gamzeye
Göze
Söze
Heceye
Geceye
Seven bir kalbe
Sığınılacak bir yüreğe
Ve ne yaparsa yapsın insan
Yine de eksik ölür insan

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Vedamdır Gidiyorum

Vedamdır bu sana sevdam ;
Bir sessiz ıgık gibi dūşerek bin parça gökyüzünden
Bütün pişmanlıklarımı alıp yanıma yalınayak arkama bakmadan
Bir sonbahar serinliğı yüreğimde ;
Gidiyorum...

Sanadır bu elvedam;
Menekşeleri, söğüt ağacını; gölgesini pek sevdiğim
Dağların dumanlı görkemini arkamda bırakarak
Son kez buluştuğumuz çeşmeden kana kana içerek
Bir zemzem kuyusuna son kez hasretle dudak öperek;
Gidiyorum...

Unutma beni sevdam;
Papatyalara şefkatle dokunarak saçlarını okşar gibi
Çiçekleri avuçlarındaki taze toprağı emanet eder gibi
Nehirlere bırakıyorum güröl güröl sevdamı
Gidiyorum

Emanetimdir sana sevdam;
Sana bıraktım taptaze umutlarımı yeşersin diye yemyeşil bahçende
Bitmeyen özlemlerimi bıraktım tendürek rengi gözlerinde
Sonbahar çaresizliğı ile yapraklarımı dökerek
Başka bir baharda buşuşmak dileğıyle ;
Gidiyorum

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Vefasız Yar

Ben bir avcıydım serhat ellerinde
Av oldum gittim vefasız yar elinde
Alıp başımı çıksam Tendürek dağına
Dertlerimi boşaltsam kışına karına
Beni bulamasın o yar en zor anında
Bir yel alsa da gelse benim diyarıma
Deseydim ey yar şimdi edersin feryat
Ben sığındım dağlara, dağları delerdi Ferhat
Kalbim inim inim inlerken adından
Dönüp bir kez bakmadın ardından
Cayır cayır yanarken yüreğim
Islık çalıp gittin cebinde ellerin
Olur mu hiç yanına kalır mı bu eza
Seven çeksin çile sen çek sefa
Yaradan aşk içinde aşkı sır eylemiş
Sırrına eren dağları mesken bellermiş

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Yanıldım

Kırk yıl aynı sabaha uyandığın
Uğruna bir ömür harcadığın
Karanlığındır bir de bakmışsın
Ne beter bir duygudur "yanıldım"

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Yar

Ŗeninle aramızda dağlar mı nehirler mi var
Önemsiz önemsiz hepsi yeterki isteyelim yar
Gözlerinin güzelliği inan akıllara zarar
Baştan ayağa bir şahesersin
Mimar sinanlar neylesin
Ne ümit burnu ne kemerburgaz ne de arıburnu
Ne de her yaz sofularda içtiğim kuşburnu
Bu kadar güzelini tarih kitapları yazmaz yar
Mimarına kurban olayım bu nasıl benzersizlik zar
Bu kadar güzelini tarih kitapları yazmaz yar

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Yaşamak

Dünyamın hayat denen tuhaf yüzü ve ey aşkı mecazi
Bilirim yaşamak için sen verildin tadına doyum olmuyor
Ecel insana gizlice gelse de insan Seni yaşamaktan vazgeçmiyor
Madem öyle yaşamak güzelce yaşamak
Hakkın rızasında hakça yaşamak
Sorarlar bir gün inceliğinde bir hayat
Hesabını vereceğiz deyip yaşamak
Savurmadan kırmadan dökmeden
Yemyeşil bayırlarda çiçek ezmeden
Bir viraneden bir kabristandan geçerken
Bir Fatihani onlardan eksik etmeden
Bir eskimiş ceketin bir de elinde fenerin
Kılavuzdur elindeki Kuranı kerim
Bir konuş çok düşün derin derin
Gittiğin her iş senin son seferin
Ak saçlarınla ölüme yaklaşıyorsun
Dolu dizgin dört nala koşuyorsun
Her aynada gençliğini arıyorsun
Yüzündeki her iz sana; yaşılanıyorsun
Çalarken her saat çağrılıyorsun
Geçer hem de tez geçer uyan
Hayatı yaşarken hakka dayan
Kimseden bekleme aman
Bilirsen eğer insana yeter,
Her şeyi en güzel yaradan.
Çay Şairi

Çay Şairi

Yıldız

Günlerden bir pazar günüydü;
Bisikletten ah düştüğüm.
Gözümün önünde o güzel yüzün
Koşup ağlamıştın yüzükoyun
Kendime değil sana üzuldüm,
Ağlama diye acımı unuttum
Geçti acım gülünce yüzün
Ellerin şifaydı dokunduğun
İstersen sor gözlerini bana;
Yıldızları tek tek sayayım sana
Gözlerinde parlayan yıldızlar
O an ruhumu öylesine okşadılar
Unutamadım hiç bir zaman
Farksızdı gökteki yıldızlardan
Bisiklete binmedin, binemedim diye
Eve kadar sürdük yayan ellerimizle
Topallamak istemedim sen üzülme diye
Acıyan yaramla konuştum sen gidince
Acı ve tebessüm beraberdi nedense
Sonra seni bekledim sokağın başında
Köşedeki küçük manavın yanında
Bir iki gün hiç göremedim yıldızları
O ruhumu eriten billur bakışları
Sonra bir gün yine bekliyorum orda
Birden çıktın geldin sokağıma

Bana hiç bakmadın geçtin usulca
İçim kan ağladı arkandan baktıkça
Kimdi o yanındaki bilemedim asla
Görmek nasip olmadı bir daha
Belki abndi belki bir yabancı
Belki parmağında yüzüğü nişanlı
Her kimse her neyse önemsiz
Nasılsa hayatım o günden beri sensiz
Aradan geçtikçe haftalar aylar yıllar
Büyüdü çoğaldı hayalimdeki yıldızlar
Gökyüzüne bakardım sana bakar gibi
Seçtiğim yıldızlara benzetirdim seni
Kısık gözlerle bakardım bazen
Suretini içine işlerdim hayalen
Şimdi kaç yıl oldu kim bilir nerdesin
Ben hala düştüğüm aynı yerdeyim
Hala dizim ağrıyor hiç iyleşmedi
Üzerine bir de yürek acısı eklendi
Merhemi devası yarım kaldı çünkü
İsmi dahi bilmediğim masal perisi
Yıldız dedim sana önemli değil gerisi
Hep yıldız kalacaksın isminle cismine
Ve içinde milyonlarca yıldız gözleriyle

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Yok çıkmazı

Bazı insanlar dıştan mahir
İçlerinde korkudan nehir
Bazı insanlar ölümden korkar
Bazı insanlar sevmekten
Bir yele kapılıp savrulmaktan
Kırılmaktan dağılmaktan
Tatlı bir hayalle yorulmaktan
Bazı insanlar konuşmayı sevmez
Bir bakış bir şiir bir kıvılcım verir
Sonra bir umut deyip beklenir
Bazı hikayeler başlamadan biter
Bazıları başlamak için bekler
Sevmek böyle işte iki yol çıkmazında
Korku tufanı ile ümit denizi arasında

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Yüreğim Ağlar

Benim olsaydı o gözlerin ne şiirler yazardım
O ellerin ki ellerimi tutsaydı bir ömür bırakmazdım
Dudakların gül reçeli kıvamında yanaklarını tamamlıyor
Sana bakınca yüreğim, küçük bir çocuk içimde ağlıyor

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Yüzünde Çiçekler

Dünyada binlerce çiçekten
Gül lale papatya en çok bilinen
Peki kalbinde yeşerip yüzünde açan
Bir de onlar var adı sanı bilinmeyen

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Zarif Duygum

Gönlüme huzur veren
Anarken ismini
İçimi doldurup saran
Nadide nazenin bir duygu
Etkisi huzur bıraktığı sevinç
Kalbim aklıma galip
Ay şahit güneş meftun
Yıldızlara sorsan
Hepsi boynu bükük suskun
Ey baştan başa beni saran
Gitmesini hiç istemediğim
İsmini söylemekten hicap ettiğim
Ay şeklini andıran
Göğsümün üstünü kaplayan
Zarif duygum...

Bilgehan Işık

Çay Şairi

Zarifem

Geceler üzerime üzerime gelirken
Bir balyoz gibi inerken tepemden
Sen gelirsın sen endamınla zarifem
Gözlerinde okyanuslara doğru
Nehirler kıvrılır denizlere akarken
Yüzünde bahar çiçekleri renk renk
Kaşların iki yol olur sonsuzluğa giden
Yüreğim takılır tel tel kirpiklerine
Uçurum gibi kayarım saçlarından
Bir tutam umuttur beni tutan
Yüzündeki tebessümdür sığındığım
Yıldızların parladığı gökyüzünde
Serçelerin yuvalandığı sıra dağlarda
Menekşe kokusu gelir buram buram
Tap taze tomurcuklarıyla erikler
Gözlerini sanki bana dikmişler
Sıradışı bir tat var damağımda
Tepelerden vadiye yürüken adım adım
Hala beni korkutan mızraktan saçların
Gözüme değse kör olurum korkusu
Bir beyaz kelebek uçuşur Zarifem
Vâdi boyuna indiğim vakitlerde
Ezan sesleri yayılır minarelerde
Her tekrarı başka bir sükut sebebi
Dünyanın tüm renkleri
Tüm dünyanın güzellikleri
Binbir zorluklardan geçerek
İmbiklerden süzülerek
Bir inci tanesinde toplanmış sanki
Ruhumu okşayıp mestederek
Senin yüzünde bana gülümseyerek

Bir rahvan at tozu dumaña katarak
Dolu dizgin koşuyor ırmağa doğru
Gözü kapalı atlayacak biliyorum
Sonunda sen varsın bu yolun
Derinlerde bir ulaşılmaz derinlik
Yükseklerde erişilmez bir yükseklik
Yüreğim avuçlarında toprak gibi ezilir
Dudaklarım sana öylesine susamış
İçir bana sonsuz aşkın şarabından
Seyre daldım seni çıkamıyorum
Beni ancak gözlerin kurtaracak
Yoksa karanlığım baki kalacak

Uzat elini tut şu yüreğimden
Al dış dünyadan iç dünyana
Bir idamlık ip var boynumda
Ölüm var biliyorum uçunda boğuk boğuk
Matemli bir hayat soğuk soğuk
Vardır sımsıcak bir memleket özlemim

Al beni içeri kalbine al memleketim
İçimde fırtınalar biçerken yemyeşil ormanlar
Güneşim ol çık karşıma ve parılda
Fırtınadan eser kalmasın usul usul yağarken
Zarif zarif toprağa yağmur can verirken

Zarifem biliyor musun bir mucize oldu
Kötürüm yüreğimle sana koştum
Kanatlarım olmadan uçtum
Kaşlarının orta yerinden öptüm
Sen bir mucizesin Zarifem
Denizleri aştım da senden geçemedim
Senin eşsiz güzelliğine vuruldum
Ben sende tutuklu kaldım
Bağışla beni zarif kelebeğim
Sen tamtamına dengim
Gözlerin sanki gözlerim
Kaşların sanki kaşlarım
İçimde kazanlar kaynarım
Kızgın bir aşk ateşine düştüm
Sussuz çöllerde suya kandım
Şu diye sana bakınırım
İçimi serinlet serinlet yandım

Sen gerçek misin yoksa rüya mı
Gördüğüm yoksa çölde serap mı
Gözlerim kamaştı güzelliğin karşısında
Yüreğim yandı sana her baktığımda
Sana baktıkça yanarım
Yandıkça gönlüm, bahtıyarım
Benim kaşları karam
Gözleri okyanus deryam
Gözlerine bakmaktan çekinir insan
Bir girdap gibi içine çeker beni
Okyanusun en derin mi derin yeri
Dudakların sanırsın gül reçeli
Seni görüp kalbi nasıl sıkışmaz insan

Bir armağansın sen bu kalbe Zarifem
Yıkık virane gönlüme ilaçsın bir dirhem
Gökyüzüne tekrar bakmaya başladım
Karanlıklarım seninle aydınlanırken
Yüreğimde kelekler uçuşuyor Zarifem
Kelebek hayallerim var benim bazısı bir günlük
Hayalim olurmusun kelebeğim bir ömürlük
Uçmayı öğrenemeden sona erenler
Sonsuzluğa ererdi şayet uçmayı bilseler

Büyüler endamın binbir renkleri
Zarif hisler kalbimi sarmışken
Ağır bir roman havasında gece
Rüzgarlar kuytuya çekilmiştir

İnceden bir ses gezer boşlukta
Feryad eden bir cırcır böceği
Elinde yakamoz ışığıyla
Mehtabı takip et Zârifem
Yürü bana doğru gel
Zarifem bir mucizeye var mısın
Elimi uzatsam tutar mısın
Kalbimdeki tahtına oturmaz mısın
İssız yüreğime hayat bahşeden
Güzeller güzeli Zârifem

Bilgehan ışık

Çay Şairi

Zindanda Hayat

Zindan, toplu bir mezar makber,
Ayrıldılar yavrularım Burak ve Ömer,
Kabre girmekmiş, yaşarken ölmek;
Kefensiz diri diri gömülmek.
Buraya on gelir anca bir gider,
Zifiri gecelerden farksızdır Seher!
Suçsuzlar da buraya girermiş meğer!
Her saniye ömürden ömür gider,
Ahireti kazanmaya değer.

Hüküm giymek ya da tahliye;
Yaşamla ölüm arası ince perde.
Düştüm Biçare bir derde;
Hani nerde sevdiklerim nerde?
Bir resim bir nağme olsa da;
Sürsem kanayan yarama.
Haram olmasaydı eğer ;
Çıkardı bir bir cesetler.
İyi ki din var iman var!
Kalbinden geçeni duyan var!
Yoksa ne yapmaz ki insan ,
İnsanın mayasında varken İsyan.
Ümitsizliğin zirvesi intihar ;
Dinde yasak haramdır zinhar !

Beton yığnında toprağa hasret ;
Rabbim der kuluna; kulum sabret !
Çelikten devasa kapılar ,
Çat diye üzerine kapanırlar .
Sabah akşam gelir gardiyanlar ,
Toplanın, günde iki kez sayım var .
Türlü türlü bakışlar;
Birinde acıma, birinde kin var .
Daracık yer kalın duvarlar ,
Kurtuluş ancak içten dualar .
Ne tırmanabilirsin, ne atlanır ,
Gökyüzü bile senden saklanır.
Koşmak istersin yorulmak pahasına,
Git gel on adım, izin yok dahasına .

Üst üste bindirilmiş ranzalar,
Arada kılınır vakitli namazlar,
Derinden ızdırap terennümlü dualar,
Boynu bükük garipler ağlar.
Uzaklardan okunur sala günlerden cuma ,
Gönüllerde matem, bilmem kaçınıcı hafta .

Rüyalar, rüyalar, çoğu kabus,
O yüzdenmidir demişler Mapus !
Arada Ümit desenli rüyalar,
Tevile çalışır bütün mahkumlar.

Yüreğim gelde bu ayrılığa dayan,
Yok mu bir haber mektup gardiyan !
Gelir uzaklardan yar yaran,
Sadece kırk dakika akıllara ziyan !

Üşüyorum ,üşüyorum temmuz sığağında ,
Bilmem ki kaç mahkum geçti yatağında .
Geçtikçe zaman insan alışır ,
Yatak yorgan bedenine yapışır.
El ayakla,saç sakalla yarışır.
O nazik ellere kalem yakışır,
Nasıl yıkanır o ellerle çamaşır.
İnsan zamanla ona da alışır .

Var burada herkesin bir hikayesi ;
Kimi ölmüş babası, kimi hasta annesi,
Kimi küçük yaşta yetim kalmış ,
Kimi ardından yetim bırakmış .
Ah Muradıma eremedim diyen ,
Erip, yarin hasretini çeken .
Haksızlığa karşı müspet direnen ,
Dayanamayıp Zalimlere söven .
Keşkelerle dizini döven ,
Ruhu sıkılıp tırnağını sindiren ,
Yaşadığına şükredip sevinen,
Çay bardağında zamanı eriten ,
Ekmeği aşk ile kemiren .
Ümitle beklenen o Saadet ;
Ya ölürsem getir şahadet !

İki deftere yazılır burada ;
Biri ahretlik, biri kalır dünyada .
Okunur hatim üstüne hatim,
Kimi hızlı, kimi santim santim .
Kantin günü çarşamba ,
Yaz bana da bu hafta,
Bir mevlit okutayım burada ;
Bu diri canlı mezarda !
Kimi okutur doğan bebeği için ,
Kimi geçmişine ağlar için için.

Güneşe Hasret geçer gündüzler ,
Ay görünmez, zifiri geceler .
Olsa da bir yıldız gözün takılsın ,
Hüzne bir tutam Ümit katarsın.
Akşam olur yenillir topluca yemek ;
Bir bardak çay biraz gülmek gerek!
Yiyebildiysen bir lokmacık ,
Uyu, yoksa geçmez zamancık!

Ne ağır imtihan Ya rabbi !
Ölüme terk edilmek sanki.

Her hafta kapalı görüŖte ,
Elde telefon gülüşler sahte;
Bakmayın bana gülüyorum;
Halbuki Her lahza ölüyorum.
Size verdim bir yudum Saadet,
Bana kalan kocaman Gurbet!
Sorular beynimi kemiren sorular,
Kim kime Bunu neden yapar ?
Attıran insanmış ,yatan insan ,
Hayvana yapmaz bunu hayvan.

Ne gelen var ne giden.
Üç ay oldu son giden.
Gelmeyecekse tahliyem;
İslansın o vakit seccadem.
Üzölmeyin yavrularım sabredin,
Töllenmesi yakın ilahi adaletin!

Bilgehan ışık

Çay Şairi